

**ÜNİVERSİTE SÜPER LİG BASKETBOL OYUNCULARININ HEDEF
YÖNELİMİ VE ALGILANAN MOTİVASYONEL İKLİM
DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SAADET YILDIZ

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ANABİLİM DALI**

**MERSİN
KASIM - 2018**

**ÜNİVERSİTE SÜPER LİG BASKETBOL OYUNCULARININ HEDEF
YÖNELİMİ VE ALGILANAN MOTİVASYONEL İKLİM
DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SAADET YILDIZ

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

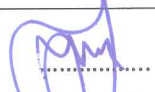
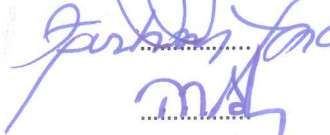

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ANABİLİM DALI**

**Danışman
Doç. Dr. Turhan TOROS**

**MERSİN
KASIM - 2018**

ONAY

Saadet YILDIZ tarafından Doç. Dr. Turhan TOROS danışmanlığında hazırlanan "Üniversite Süper Lig Basketbol Oyuncularının Hedef Yönelimi ve Algılanan Motivasyonel İklim Düzeylerinin İncelenmesi" başlıklı bu çalışma aşağıda imzaları bulunan jüri üyeleri tarafından oy çokluğu ile Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Görevi	Unvanı, Adı ve Soyadı	İmza
Başkan	Doç. Dr. Turhan TOROS	
Üye	Prof. Dr. Oğuzhan YONCALIK	
Üye	Doç. Dr. Manolya AKIN	

Yukarıdaki jüri kararı Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 15/01/2019 Tarih ve 02/03 sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Prof. Dr. Gülşen AVCI
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü

Bu tezde kullanılan özgün bilgiler, şekil, tablo ve fotoğraflardan kaynak göstermeden alıntı yapmak 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu hükümlerine tabidir.

ETİK BEYAN

Mersin Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliğinde belirtilen kurallara uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada,

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak kullandığımı,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü Mersin Üniversitesi veya başka bir üniversitede bir tez çalışması olarak sunmadığımı,
- Tezin tüm telif haklarını Mersin Üniversitesi'ne devrettiğimi

beyan ederim.

ETHIC DECLARATION

This thesis is prepared in accordance with the rules specified in Mersin University Graduate Education Regulation and I declare to comply with the following conditions:

- I have obtained all the information and the documents of thesis in accordance with the academic rules.
- I presented all the visual, auditory and written informations and results in accordance with scientific ethics.
- I refer in accordance with the norms of scientific Works about the case of exploitation of others' Works.
- I used all of the referred workd as references.
- I did not do any tampering in the use data.
- I did not present any part of this thesis as an another thesis at Mersin University or another University.
- I transfer all copyrights of this thesis to the Mersin University.

Kasım 2018 / November 2018

Saadet YILDIZ

ÖZET

ÜNİVERSİTE SÜPER LİG BASKETBOL OYUNCULARININ HEDEF YÖNELİMİ VE ALGILANAN MOTİVASYONEL İKLİM DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Bu araştırma, üniversite süper lig basketbol oyuncularının hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma 2017 - 2018 sezonunda Adana ilinde düzenlenen KOÇSPORFEST müsabakalarına katılan, gönüllü basketbolcularla gerçekleştirilmiştir. Örneklem grubunu yaşları 18-28 arasında değişen 96 kadın ($\bar{x}_{yaş}=21.04 \pm 2.02$) 101 erkek ($\bar{x}_{yaş}=22.59 \pm 2.70$) olmak üzere toplam 197 basketbolcu oluşturmaktadır. Kadın basketbolcuların spor yaşları 2-17 arasında ($\bar{x}_{spor\ yaşı}=10.29 \pm 2.71$) değişmekte, erkek basketbolcuların spor yaşları ise 4-20 arasında ($\bar{x}_{spor\ yaşı}=12.01 \pm 3.23$) değişkenlik göstermektedir.

Araştırma basketbolcuların hedef yönelimleri ile motivasyonel iklimlerini karşılaştırdığı ve ilişki düzeylerini incelediği için "betimleyici, ilişkisel tarama modeli" indekir. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi sorularıyla beraber "Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği" ile "Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde betimsel istatistikler, normallik testi (Kolmogorov-Smirnov) ve dağılımın normal olmamasından dolayı parametrik olmayan testler (Mann-Whitney U Test, Kruskal Wallis H Test, Spearman's Rank-Order Correlation) kullanılmıştır.

Araştırmanın bulgularında görev alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre farklılık gösterdiği, kadın basketbolcuların daha görev yönelimli olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($U=3940.5, p<.05$). Ego alt boyut puanlarına bakıldığında ise basketbolcuların oynadıkları mevkiye göre puanların değişkenlik gösterdiği, forvet mevkinde oynayan basketbolcuların daha ego yönelimli olduğu bulunmuştur ($\chi^2 = 11.817, p < .05$). Araştırmanın son bulgusu ise basketbolcuların görev yönelimi puanları ile ustalık iklimi puanlarının, ego yönelimi puanları ile performans iklimi puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmasıdır ($r_{(g\&u)}=.373, r_{(e\&p)}=.486$).

Bu sonuçlar doğrultusunda görev ve ego yönelim ölçeğinin uygulama alanlarında cinsiyet ve mevki değişkenlerinin önemli etmenlerden olabileceği düşünülmektedir. Görev yönelimli bireylerin buldukları yeri ustalık iklimi ile ilişkilendirirken, ego yönelimli bireylerin ise buldukları yeri performans iklimi ile ilişkilendirebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Hedef Yönelimi, Motivasyonel İklim, Basketbol, Üniversite Süper Ligi, KOÇSPORFEST

Danışman: Doç. Dr. Turhan TOROS, Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Mersin.

ABSTRACT

EXAMINATION OF UNIVERSITY SUPER LEAGUE BASKETBALL PLAYERS' GOAL ORIENTATION AND PERCEIVED MOTIVATIONAL CLIMATE LEVELS

This research was conducted to examine the goal orientation perceived and motivational climate levels of university super league basketball players. The research was conducted with voluntary basketball players who participated in KOÇSPORFEST competitions organized in 2017 - 2018 season in Adana province. The sample group consisted of a total 197 basketball players, 96 female ($\bar{x}_{age}=21.04 \pm 2.02$) 101 male ($\bar{x}_{age}=22.59 \pm 2.70$) aged between 18 and 28 years. The sport age of female basketball players varies between 2-7 ($\bar{x}_{sport\ age}=10.29 \pm 2.71$) and the sport age of male basketball players varied between 4-20 ($\bar{x}_{sport\ age}=12.01 \pm 3.23$).

This research is a " descriptive, relational survey model to compare basketball players' goal orientations and motivational climates and examine their levels of relationship. "Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire" and "Perceived Motivational Climate in Sports Questionnaire" with personal information questions were used as data collection tools. In the analysis of the research data; descriptive statistics, normality test (Kolmogorov-Smirnov) and non-parametric tests (Mann-Whitney U Test, Kruskal-Wallis H Test, Spearman's Rank-Order Correlation) were used because of the non-normal distribution.

In the findings of the study, it was concluded that task sub-dimension scores differed according to the gender variable and female basketball players were more task oriented ($U=3940.5, p<.05$). When the ego sub-dimension scores were examined, it was found that the scores of the basketball players varied according to their position, and that the basketball players who played in the forward position were more ego oriented ($\chi^2 = 11.817, p < .05$). The last finding of the study is that there is a meaningful relationship between basketball players' task orientation scores and mastery climate scores, ego orientation scores and performance climate scores ($r_1=.373, r_4=.486$).

According to these results, it is thought that gender and position variables may be important factors in the application and task ego orientation scale. The role of task-oriented individuals can be related to the mastery climate, while ego-oriented individuals can be associated with performance climate.

Keywords: Goal Orientation, Motivational Climate, Basketball, University Super League, KOÇSPORFEST

Advisor: Assoc. Dr. Turhan TOROS, Mersin University, Department of Physical Education and Sports, Mersin.

TEŞEKKÜR

Heyecanla 2014-2015 eğitim ve öğretim yılında başladığım bu süreçte göstermiş olduğu anlayış, sabır, destek ve katkıları için danışmanım Doç. Dr. Turhan TOROS' a sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Ayrıca sahip oldukları bakış açılarıyla, yüksek empati duygularıyla hayatıma önemli dokunuşları olan değerli hocalarım Doç. Dr. F. Pervin BİLİR ve Doç. Dr. Leyla SARAÇ' a teşekkürü borç bilirim. İstatistiğin uygulama boyutunda hiç zorluk çekmememe vesile olduğu için Dr. Hüseyin SELVİ' ye çok teşekkür ederim. Bu süreçte bilgi birikimini bizlerle paylaşmaktan çekinmeyen Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunun kıymetli hocalarına teşekkürlerimi sunarım.

Ben spor psikolojisi alanında yüksek lisans yaparken çocuk gelişiminde doktora seviyesine gelen annem Hatice GÖNEN ve babam Bayram GÖNEN' e sınırsız emek ve destekleri için minnettarım. Ayrıca bu süreçte manevi destekçilerimiz YILDIZ, GENÇ ve AKMAN ailelerine çok teşekkür ederim. Kürsü kadını akademik anne Ebru DEMİRCİ, her daim heyecanlı fikir zengini İrem Kübra DEMİREZEN ve teknik destek uzmanı Rabia YILDIZ beni hiç yalnız bırakmadığınız için çok teşekkür ederim.

Her daim lojistik destekle hazır bekleyen sevgili ev arkadaşım Erman YILDIZ' a ve en önemli motivasyon kaynağım kızım Nil Deniz YILDIZ' a sonsuz teşekkürler...

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇ KAPAK	
ONAY	
ETİK BEYAN	
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLolar DİZİNİ	v
KISALTMALAR VE SİMGELER	vi
1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	1
1.2. Araştırmanın Amacı	2
1.3. Problem Cümlesi ve Alt Problemler	3
1.4. Araştırmanın Önemi	3
1.5. Sayıtlılar	4
1.6. Sınırlılıklar	4
1.7. Tanımlar	4
2. KAYNAK ARAŞTIRMALAR / ALANYAZIN	5
2.1. Sporda Hedef Yönelimi	5
2.1.1. Sporda Görev Yönelimli Hedefler	6
2.1.2. Sporda Ego Yönelimli Hedefler	7
2.2. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim	9
2.3. Sporda Hedef Yönelimi ile İlgili Çalışmalar	12
2.4. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim ile İlgili Çalışmalar	13
3. YÖNTEM	15
3.1. Araştırma Modeli	15
3.2. Çalışma Grubu	15
3.2.1. İşlem Yolu	16
3.3. Veri Toplama Araçları	16
3.3.1. Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği	16
3.3.2. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği	17
3.4. Veri Analizi	18
4. BULGULAR	20
4.1. Araştırmanın Birinci Alt Problemine İlişkin Bulgular	20
4.2. Araştırmanın İkinci Alt Problemine İlişkin Bulgular	21
4.3. Araştırmanın Üçüncü Alt Problemine İlişkin Bulgular	21
4.4. Araştırmanın Dördüncü Alt Problemine İlişkin Bulgular	22
4.5. Araştırmanın Beşinci Alt Problemine İlişkin Bulgular	22
4.6. Araştırmanın Altıncı Alt Problemine İlişkin Bulgular	23
4.7. Araştırmanın Yedinci Alt Problemine İlişkin Bulgular	23
4.8. Araştırmanın Sekizinci Alt Problemine İlişkin Bulgular	24
4.9. Araştırmanın Dokuzuncu Alt Problemine İlişkin Bulgular	24
5. TARTIŞMA VE SONUÇ	25
6. ÖNERİLER	31
KAYNAKLAR	32
EKLER	36
ÖZGEÇMİŞ	39

TABLOLAR DİZİNİ

	Sayfa
Tablo 3.1. Cinsiyet ve Oynadığı Mevki Değişkenleri için Frekans ve Yüzde Değerleri	15
Tablo 3.2. Cinsiyet Değişkenine Göre Ölçeklerin Alt Boyut Puanlarının Normallik Testi Sonuçları	18
Tablo 3.3. Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Ölçeklerin Alt Boyut Puanlarının Normallik Testi Sonuçları	18
Tablo 4.1. Basketbolcuların Ölçeklerden Aldıkları Puanların Betimsel İstatistikleri	20
Tablo 4.2. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları	20
Tablo 4.3. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları	21
Tablo 4.4. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Yaş Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları	21
Tablo 4.5. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Spor Yaşı Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları	22
Tablo 4.6. Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları	22
Tablo 4.7. Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları	23
Tablo 4.8. Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Yaş Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları	23
Tablo 4.9. Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Spor Yaşı Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları	24
Tablo 4.10. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları	24

KISALTMALAR VE SİMGELER

Kısaltma/Simge	Tanım
KOÇSPORFEST	Koç Holding Spor Festivali
SPSS	Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı (Statistical Package For The Social Science)
TEOSQ	Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire)
PMCSQ	Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği (Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire)
%	Yüzde (Percentage)
n	Birey Sayısı (Number of Individuals)
\bar{x}	Ortalama (Mean)
statistic	İstatistik Değeri (Statistical Value)
df	Frekans Dağılımı (Frequency Distribution)
p	Olasılık Değeri (Probability Value)
min	En Düşük Değer (Minimum Value)
max	En Yüksek Değer (Maximum Value)
sd	Standart Sapma (Standart Deviation)
Σ	Toplam (Sum)
U	Mann-Whitney U Değeri (Mann-Whitney U Value)
z	Z Puanı (Z Score)
χ^2	Ki-Kare Değeri (Chi-Square Value)
r	Korelasyon Katsayısı (Correlation Coefficient)

1. GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

Sporda başarıya ulaşmak için sporcunun performansı üzerinde etken olarak görülen hedef belirleme süreci bir başlangıç olarak kabul edilir. Hedef belirleme, bireyleri daha üretken hale getiren, etkili bir enerji veren, bilişsel bir güdülenme durumu olarak tanımlanır (Locke ve Latham, 1985). Spor psikolojisinde 1980'li yıllarda çalışılmaya başlanan hedef belirleme araştırmaları ilk yıllarda sezgisel hedef belirleme olarak karşımıza çıkarken, sonraki yıllarda nesnel hedef belirleme çalışmalarına dönüşmüştür (Weinberg ve Gould, 1995).

Hedef belirleyen sporcuların, belirlemeyen sporculara göre başarı oranlarının daha yüksek olması ise yıllar içerisinde yapılan araştırmaların sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Locke ve Latham (1990), hedeflerin etkililiğini karşılaştıran 33 çalışmayı incelemişler ve 18 çalışmanın hedeflerin performans arttırmada önemli derecede daha iyi olduğunu ortaya koymuşlardır. Ayrıca, hedef belirleme araştırmalarının meta-analizine göre, hedef belirlemede üretkenlik %17'lik bir artış göstermiştir (Weinberg ve Gould, 1995). Hedef yönelim kuramına göre insanlar hedeflere ulaştıkları anda başarı hissi elde ederler. Başarı hisleri, hedeflerin başarılmasının sonucu olarak elde edilir ve değeri hedefin sporcu tarafından başarılmasına göre verilir (Nicholls ve ark., 1990). Başarı veya başarısızlık hissi sporcunun hedef yönelimine bağlıdır. Başarı, hem kişiyle hem de diğerleriyle kıyaslandığında hedef yönelimini belirler. Aslında hedef yönelimi kişinin kendi başarısını değerlendirdiği tarafsızlığıdır (Nicholls, 1984).

Hedef yönelim kuramı üzerine yapılan araştırmalar, iki bağımsız başarı düşüncesinin olduğunu göstermiştir. Bu iki başarı düşüncesi, görev yönelimli hedefler ve ego yönelimli hedefler olarak adlandırılmaktadır (Duda ve Nicholls, 1992; Nicholls ve ark., 1990).

Hedef yöneliminin ilk boyutu görev yönelimli hedeflerdir. Başarılı olmak için sporcu çok çalışmalı ve elinden gelen en iyi çabayı ortaya koymalıdır. Başarı, bu süreç içerisinde zevk ile çalışmadadır. Stephens ve Bredemier (1995), görev yönelimli sporcuların kendilerini becerikli gördüklerini ve sporda yer almaktan hoşnut olduklarını belirtmektedirler. Görev yönelimi yüksek olan sporcu yarışmaları becerisini geliştirmek için bir şans olarak görür. Rakip ne kadar iyi olursa, gelişim için bireysel becerisini arttırmak da o kadar büyük olur. Görev yönelimli hedeflere sahip sporcu için başarısızlık, en iyi performansından daha azını göstermesidir (Duda ve Nicholls, 1992).

Hedef yöneliminin diğer boyutu ise ego yönelimli hedeflerdir. Ego yönelimli sporcu başkalarına üstünlük sağladığı zaman başarı hissi elde etmektedir. Ego yönelimli sporcu için "En iyi" olarak nitelendirilmek zevktir ve sürekli en iyi olmak ister. Walling ve Duda (1995)'nın yaptığı araştırmaya göre ego yönelimi yüksek olan sporcular başaramayacaklarını hissettiklerinde yarışmada isteksiz olurlar. Böyle sporcular kazanmayı ve üstünlüğün sağlanmasını büyüklük olarak görürler, kazanmak için yapılması gereken her şeyi kurallara uymamak pahasına olsa bile yapmak isterler (Duda, 1992).

Spor psikolojisi literatürü incelendiğinde hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim değişkenleri arasında ilişki göze çarpmakta, sporcunun hedef yöneliminin motivasyonel iklim algısı üzerinde etken olarak kabul edildiği görülmektedir. Spor ortamının yapısı incelendiğinde sporcuların motivasyon ortamlarına yüklediği anlamlar açısından farklılıklar olduğu düşünülmektedir. Spor ortamlarında antrenör tarafından hedef-ödül yapısını temsil eden ve sosyal bağlamda takım çevresinde neyin kabul gördüğünü veya ödüllendirildiğini şekillendiren motivasyonel iklim, ustalık ve performans iklimi olarak ikiye ayrılmaktadır (Durdubaş, 2013).

Sporcunun sıkı çalıştığında, gelişim gösterdiğinde, diğerlerinin öğrenmesine yardımcı olduğunda ve başarı için herkesin katkısına inandığında antrenörden olumlu destek aldığı bir öğrenme atmosferi ustalık iklimini tanımlarken; sporcunun kötü performansın ve hataların cezalandırılacağına inandığı, daha yetenekli sporcuların daha fazla ilgi ve dikkat çektiklerini düşündüğü ve takım üyeleri arasında rekabetin antrenör tarafından yaratıldığına inandığı bir öğrenme performans iklimi olarak tanımlanmıştır (Cox, 1998).

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, üniversite süper lig basketbol oyuncularının hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim düzeylerini incelemektir. Alt amaç olarak ise, görev ve ego yönelimleri ile ustalık ve performans iklimlerinin cinsiyet, oynadığı mevki, yaş ve spor yaşı gibi değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya koymaktır.

1.3. Problem Cümlesi ve Alt Problemler

Problem Cümlesi

1.3.1. Basketbolcuların hedef yönelim puanları ile algılanan motivasyonel iklim puanları bazı demografik değişkenlere göre farklılık göstermekte midir?

Alt Problemler

1.3.1.1. Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

1.3.1.2. Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları oynadıkları mevki değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

1.3.1.3. Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları ile yaşları arasında ilişki var mıdır?

1.3.1.4. Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları ile spor yaşları arasında ilişki var mıdır?

1.3.1.5. Basketbolcuların ustalık ve performans iklim puanları cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

1.3.1.6. Basketbolcuların ustalık ve performans iklim puanları oynadıkları mevki değişkenine göre farklılık göstermekte midir?

1.3.1.7. Basketbolcuların ustalık ve performans puanları ile yaşları arasında ilişki var mıdır?

1.3.1.8. Basketbolcuların ustalık ve performans puanları ile spor yaşları arasında ilişki var mıdır?

1.3.1.9. Basketbolcuların hedef yönelimi alt boyut puanları ile motivasyonel iklim alt boyut puanları arasında ilişki var mıdır?

1.4. Araştırmanın Önemi

Spor ortamında sporcuların hedef belirleme sürecinin altında yatan nedenler araştırıldığında görev ve ego yönelim kavramları ön plana çıkmaktadır (Duda, 1992). Bu iki hedef bireylerin yetenek düzeylerini kişisel olarak yargılama şekliyle ilgilidir (Moran, 2004). Bu bağlamda sporcuların içinde buldukları ortamı algılama biçimleri olarak karşımıza çıkan motivasyonel iklimin iki alt boyutu olan ustalık ve performans ikliminin, görev ve ego yönelimi ile ilişkilendirilmesinin spor psikolojisi literatürüne katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

1.5. Sayıtlar

1.5.1. Araştırmaya katılan basketbolcular ölçek sorularını içten ve samimi bir şekilde cevaplamışlardır.

1.5.2. Kullanılan ölçeklerin basketbolcuların hedef yönelimleri ile algılanan motivasyonel iklimlerini ortaya koyabileceği varsayılmaktadır.

1.6. Sınırlılıklar

1.6.1. Araştırma 2017-2018 sezonu Mayıs ayı ile sınırlıdır.

1.6.2. Araştırma lisanslı basketbolcularla sınırlıdır.

1.6.3. Araştırma 18-28 yaş aralığında olan basketbolcularla sınırlıdır.

1.6.4. Araştırma üniversite süper lig basketbol oyuncularıyla sınırlıdır.

1.7. Tanımlar

Görev Yönelimi: Başarı güdüsü doğrultusunda sporcunun çok çalışıp, bireysel performansını artırmak ve en iyi performansını ortaya koymak istemesi olarak tanımlanır (Duda, 1998).

Ego Yönelimi: Sporcunun elde ettiği başarıya dayanarak, sürekli kendine bir rakip bulup onu geçmeye çalışması olarak tanımlanır (Duda, 1998).

Uсталık İklimi: Sporcunun sıkı çalıştığında, gelişim gösterdiğinde, diğerlerinin öğrenmesine yardımcı olduğunda ve başarı için herkesin katkısına inandığında antrenörden olumlu destek alacağını düşündüğü öğrenme atmosferi olarak tanımlanır (Cox, 1998).

Performans İklimi: Sporcunun kötü performansın ve hataların cezalandırılacağına inandığı, daha yetenekli sporcuların daha fazla ilgi ve dikkat çektiğini düşündükleri ve takım üyeleri arasında rekabetin antrenör tarafından oluşturulduğu bir öğrenme olarak tanımlanır (Cox, 1998).

2. KAYNAK ARAŞTIRMALAR / ALANYAZIN

2.1. Sporda Hedef Yönelimi

Hedefler, atletik performansı çeşitli şekillerde desteklerler ve en önemlisi sporcunun antrenman sırasında odaklanmak için kendinden bir şeyler vermesini ifade eder. Bu durum sporcunun ilerlemesini sağlamak için önemlidir. Hedefler antrenörlerin ilerlemeyi değerlendirmesi için bir göstergedir, aynı zamanda sporcuların potansiyellerini ve kendi yeteneklerini nasıl gördüklerini belirlemelerini sağlar (Duda ve Treasure, 2010). Wade (2009)' e göre hedefler iki bölümden oluşmaktadır; hedef belirleyicinin ulaşmak istediği bir hedef ve hedefe ulaştığı süreçtir. Hedeflerin belirlenmesi, sporcuların istenen hedefe ulaştırmak için hangi adımları atması gerektiğine bakmaya zorlar. Ek olarak, sporcunun hedefe ulaşmak için bir eylem planı yapmasına izin verir. Bu açıdan bakıldığında hedeflerin belirlenmesinin sporcunun antrenman programının önemli bir parçası olduğu görülmektedir ve sporcuların kendi potansiyellerini daha iyi anlayabilmelerine olanak sağlar (Bovend' Erdt ve ark., 2009).

Hedef, sporcunun belirli bir sonuca ulaşması için liderlik sağlayabileceği yönetilebilir adımlar haline getirerek kendini motive etmesine yardımcı olur (Bovend' Erdt ve ark., 2009; Wade, 2009). Sporcular, tüm hedeflerin eşit olmadığını farkında olmalıdırlar. Wade (2009)' a göre sporcuların belirledikleri hedeflerin kısa ya da uzun vadeli olmaları önemlidir çünkü kısa vadeli hedeflerin başarı için sporcunun motive olmasına katkı sağladığını düşünürken aynı zamanda uzun vadeli hedeflerin gerçekleşmesi için de birer basamak olduğunu belirtmektedir.

Ayrıca hedefler öznel ve nesnel kategorilere de ayrılabilirler, standartlara ulaşmaya odaklanmış ve kendine özgüdürler. Hedefe ulaşmanın bir örneği; " Bu sezon, yarışta 5 dakikadan az koşmak istiyorum" ya da "Bu yıl galibiyet sayısını en az %75' e çıkarıp geliştirmek istiyoruz" öte yandan, öznel hedefler nesnel hedefler kadar ölçülebilir değil ve daha az kendine özgüdürler. Nesnel hedeflere örnek olarak "Takımda en iyi oyuncu olmak istiyorum" ya da "Eğlenmek ve becerilerimizi geliştirmek istiyoruz" verilebilir (Weinberg ve Gould, 2003).

Alanyazın incelendiğinde hedeflerin sporcuların kaygı, güven ve motivasyon düzeylerini olumlu yönde etkilediği görülmüştür (Burton ve ark., 2001). Atletizm dışındaki çeşitli ortamlarda yaygın olarak kullanılmakta ve doğru bir şekilde uygulandığında olumlu sonuçlar verme potansiyeline sahiptir. Birçok antrenör, sporcularının hedeflerini belirlemelerinin önemini bilirken, doğru hedef belirleme sürecinin en önemli etkeni olarak görürler. Sporcu ile hedefin örtüşmesi bu açıdan değerlendirildiğinde daha anlaşılır bir hal almaktadır (Mesmer-Magnus ve Viswesvaran, 2007).

Bir motivasyon bileşeni olarak gördüğümüz başarı hedefi birçok yan etkenle beraber düşünüldüğünde daha anlamlıdır (Gill ve ark., 1991). Bu teori güvenin, kendini göstermek ve başarı elde edebilmek için sosyal alanlarda bulunulmasının gerekli bir unsuru olduğunu; sosyal,

bilişsel ve duygusal modelinin bir parçası olduğunu önerir. Bazı bireyler, öznel görüş olarak başarısızlığın temelinde yetkinlik seviyelerini yenilgileriyle değerlendirirler (Gano-Overway ve Ewing, 2004; Kavussanu ve Ntoumanis, 2003). Bu durum başarıya odaklanılmış bir sonucun değeridir. Bu değer bireylerin usta odaklı ve görev yönelimi durumuna bir bağlantıyı vurgulamaktadır (Gill ve ark., 1991). Daha özgün olarak, usta tarafından yetiştirilmiş olan bireyler daha fazla görev yönelimli olup, diğer bireylerin ise ego yönelimli olduğu gözlenmiştir (Kavussanu ve Ntoumanis, 2003).

Spor psikolojisi literatürü göz önüne alındığında başarı hedef yönelimini açıklayana tarihsel olarak birçok derinlemesine inceleme bulunduğu görülmektedir. Gelişimsel temelli algılanan yeterlik kuramından etkilenerek sporda hedeflere ulaşmada ve başarı motivasyonunda iki temel stil belirtilmektedir (Duda, 1989; Duda ve White, 1992). Hedef yönelimi üzerine yapılan araştırmalarda, iki bağımsız başarı fikrinin olduğu gözükmemektedir. Bunlar ego yönelimli hedefler ve görev yönelimli hedeflerdir (Duda ve Nicholls, 1992; Nicholls ve ark., 1990).

2.1.1. Sporda Görev Yönelimli Hedefler

Görev yönelimi ve ego yönelimi, hedef yöneliminin kabul edilen iki bölümüdür (Li ve ark., 2007; Lochbaum ve ark., 2007; Petherick ve Markland, 2008). Görev yönelimli bireyler görev odaklı bireyleri ifade ederken, bu yönetime sahip bireyler görevin tam olarak anlaşıldığını gösterme ihtiyacı duyarlar (Waldron ve Krane, 2005). Bu yönelim, bireylerin yeni beceriler öğrenmeye çalışması ve sadece kendini referans alması yeteneğine dayanır (Gano-Overway ve Ewing, 2004). Bu yönetime sahip bireyler usta oldukları alanda bir iş yaptıklarında ve bir başarıya ulaştıklarında kendilerini başarılı hissetmeye başladıklarını düşünürler (Kavussanu ve Ntoumanis, 2003).

Görev yönelimli sporcular kupa gibi dışsal ödüller tarafından motive edilmez, aksine kendi kendilerini referans alarak gelişimlerine katkı sağlarlar (Waldron ve Krane, 2005). Böyle yönelimli sporcularda içsel motivasyon yüksektir, çünkü kişisel başarı kendi içinde bir son olarak görülmektedir (Papaioannou, 1998). Görev yönelimi olan sporcular başarıyı belli bir görevin ustalığı olarak görürler. Aynı zamanda, ilerlemeyi gösterirken iyi bir çaba sarf ettiğini hisseden bu sporcular yaptığı aktivitede kendini daha etkin hissederler (Li ve ark., 2007; Lochbaum ve ark., 2007; Petherick ve Markland, 2008). Görev yönelimli hedefler en etkili hedef türü olma eğilimindedir çünkü sporcuların karar vermelerini ve hedefe ulaşmak için ne yapmaları gerektiğini fark etmelerini sağlarlar. Ayrıca yönelimi hedefler, sporcuların özgür iradelerini destekler ve onları teşvik ederler. Görev yönelimi olan sporcular içsel olarak motive olmaya meyillidirler (Cote ve Sedgwick, 2003; Lochbaum ve ark., 2007; Mesmer-Magnus ve

Viswesvaran, 2007; Petherick ve Markland, 2008). Kişisel olarak gelişme odaklı görev yönelimli sporcular daha az saldırganlık gösterirler ve daha fazla sportmenliğe sahip olma duygusunu taşırlar (Wells ve ark., 2006).

Görev yöneliminin faydaları arasında yüksek benlik saygısına teşvik etmek, kurallara uymaya istekli olmak, sıkı çalışmayı değerlendirmek, başkalarıyla birlikte çalışmak ve iyileştirme fırsatlarını tanımak yer almaktadır (Roberts ve ark., 2007). Görev yönelimi, bir sporcunun güçlü bir iş etiği geliştirmesine ve uzun vadede en yüksek performansa ulaşma becerisine yardımcı olur. Aynı zamanda bu durum sporcuların sonuçtan hoşlanmadıklarında hayal kırıklığı ile daha iyi başa çıkmalarına katkı sağlamaktadır (Weinberg ve Gould, 2003). Görev yönelimli sporcular zor görevler üstlendiklerinde ellerinden gelenin en iyisini yapmaya gayret ederler, engeller çıktığında ısrarcı davranırlar ve genellikle yetenek düzeylerine göre gerçekçi hedeflerin peşinden koşarlar (Roberts ve ark., 2007).

2.1.2. Ego Yönelimli Hedefler

Hedef yöneliminin kabul edilen iki bölümünden bir diğeri olan ego yönelimi, başkalarından (rakip veya takım arkadaşları) daha iyi yapma, daha çok göze çarpma (kendini belli etme) ve başkalarına (rakip olarak gördüklerine) göre daha üst sıralarda yer alma gibi "sporda başkalarını referans alan" hedeflerdir (Duda ve Nicholls, 1992). Ego yöneliminde diğerlerine göre üstün olma, en iyi olma gözetilir. Ego yönelimindeki süreç sosyal karşılaştırmaya dayanmaktadır. Sosyal karşılaştırma aşağı, yukarı ve eşit düzeyde olmak üzere üç şekilde yapılmaktadır (Suls ve Wills, 1991).

Aşağı düzeyde karşılaştırmada birey kendisinden daha az yetenekli ya da daha şanssız biriyle kendisini karşılaştırarak iyi olduğunu hisseder. Bireyi böyle bir karşılaştırmaya iten nedenler benlik saygısını koruma güdüsündendir. "O, iyi olmasına rağmen benden daha kötü oynadı" gibi çıkarımlar temelde bir savunma olarak benliği olumlamaya ve kötü durumdan kurtarmaya yöneliktir. Dolayısıyla aşağı doğru sosyal karşılaştırma anlık bir başarı duygusu verse de daha iyi ve başarılı olma sonucunu içermez (Duda, 1989).

Yukarı düzeyde bir karşılaştırmada ise birey kendini yetenek ve yeterlilik bakımından belirgin bir şekilde kendinden üstün veya en iyi olanla karşılaştırır. Böyle bir durumda sporcu kendi yeteneklerinin ve performansının gelişim seyrine güvenmektedir. Başarıyı öngörmeden böyle bir karşılaştırmada bulunmak sağlıklı değildir, çünkü sporcunun benliğine yönelik üstünlük duygusuna ilişkin olumlu belirtileri sezip hareket etmesi gerekir. Diğer türlü gerçekçi olmayan ve öz yeterliliğin doğru algısına dayanmayan bir karşılaştırma; etkinsizliği, çaresizliği ve boş vermişliği doğuracak ve bireyin kendisine ilişkin olumsuz suçlayıcı yargılarını ortaya çıkaracaktır (Waldron ve Krane, 2005). Karşılaştırma sonucunda ego yönelik üstünlük duyguları

elde edilse bile, hedefin süreç değil bir kişi olmasından oluşan duygu hali sonrası bireyin kendisine gelişim hedefi koyamaması söz konusu olacaktır (Chin ve ark., 2012).

Son olarak eşit düzeyde yapılan sosyal karşılaştırmada ise birey, kendisini aynı ya da biraz daha iyi biriyle karşılaştırmaktadır. Buradaki amaç bireyin kendi konumunu belirlemek istemesidir. Birey böyle yaparak gelişimi hakkında bir çıkarımda bulunabilir. Ancak gelişim sürecinin bir aşamasında performans hakkında bilgi edinme amacı ile yapılan bu karşılaştırma bir süreklilik göstermez. Yine de eşit düzeyde yapılan karşılaştırma, beceri geliştirme ve ustalaşma sürecine daha uygun görünmektedir (White ve ark.,2004).

Ego yönelimli olan bir sporcu başarıya üstünlüğü ile yeteneğini kanıtlayarak ve rakiplerini mağlup ederek ulaşacağına inanmaktadır (Kocaekşi, 2010). Bu tip sporcular davranış olarak başarılması gereken görevleri, başkalarına ne kadar iyi ve başarılı olduğunu göstermek ve yeteneklerini kanıtlamak için yaparlar (Elliot, 1999). Sporcunun uyguladığı davranış ya da hareketin amacı, diğerlerinin yeteneklerine karşın kendi yeteneklerini sergilemektir (Bruin ve ark.,2009).

Ego yönelimli sporcuların üstünlük odaklı sonuçları vardır. Başkasına odaklı düşünen sporcular, bireysel başarı ve yetkinlik duyguları için üstünlük duygusunu referans olarak kullanırlar (Chin ve ark., 2012; Waldron ve Krane, 2005). Bu duyguyu referans alan sporcular kendilerini başkalarıyla kıyaslamaya odaklanırlar (Boyd ve ark., 2002; Papaioannou, 1998). Başkalarını geride bırakarak başarıya ulaşırlarsa, sosyal durumlarında yükseleceklerini ve ödül kazanmaya yaklaşacaklarını düşünürler. Bununla beraber asıl istenen dışarıdan elde edilen sosyal durum başarısıdır (White ve ark.,2004). Ego yönelimli sporcular, başarı şanslarının yüksek olmasını sağlamak için daha az performans gösterecekleri görevleri tercih ederler (Chin ve ark., 2012).

Yüksek ego yönelimi olan sporcu, herkesten daha iyi başarı elde etmek için kendini takım arkadaşlarıyla ve rakipleriyle sürekli olarak karşılaştırır (Li ve ark., 2007; Petherick ve Markland, 2008; Zizzi ve ark., 2006). Yapılan araştırmalar bu durumun sporcuların bilişsel performansları üzerinde olumsuz yönde etkiye neden olduğunu ortaya koymaktadır. Sporcularda kaygı bozukluğuna neden olmakta ve sporcuların kazanmak için aldatma eğilimi içerisine girmelerine sebep olduğu gözlenmektedir (Boyd ve ark., 2002). Sporun becerilerine odaklanmamak, engeller ortaya çıktığında beceri geliştirme eksiklikleri nedeniyle sporu bırakma süreçlerini hızlandırmak bu sporcuların kendine özgü davranışlarından (Boixados ve ark., 2004).

Ego yönelimli sporcular; düşük becerinin yüksek çaba göstermenin, yüksek kabiliyetin ise asgari çaba göstermenin öngörüsü olarak görürler ve kazandıktan sonra büyük ölçüde güvenlerinin artmasına neden olacağını düşünürler (Petherick ve Markland, 2008; Roberts ve ark., 2007). Ego yönelimli hedefler, öznel doğaları nedeniyle bağımsızlıktan yoksundur

(Mesmer-Magnus ve Viswesvaran, 2007; Petherick ve Markland, 2008). Her yarışmada itibarlarını hissettiren ego yönelimli sporcular, genellikle üstünlüklerini göstermek için en az miktarda çaba sarf ederek kazanma yolunda ilerlemeyi tercih ederler (Roberts ve ark., 2007; Wells ve ark., 2006).

Mallett ve Hanrahan (2004), elit sporcuların hem görev hem ego hedefleri tarafından motive edildiğini tespit etmiş, sporcuların etkinliklerini mükemmelleştirmek ve rakiplerini yenmek üzere odaklandıklarını belirtirken bazı sporcuların da diğerlerinden daha fazla hedefe doğru yöneldiklerini gözlemlemiştir. Ayrıca bu sporcuların, kariyerlerinde erken yaşta kazandıkları spor becerilerini ve yüksek seviyedeki doğal yeteneklerini kabul etmelerine rağmen, tam potansiyellerine ulaşmak için çok çalıştıklarını öğrendiler. Bununla birlikte elit sporcular yaptıkları sporun zirvesine taşıyan bir diğer yönelim ego yönelimi olduğu düşünülürken; kendilerini kanıtlama gereği ve yarışmaya bu denli yüksek düzeyde devam etmeleri için en iyi itici güç olma bilincine sahip oldukları görülmektedir (Mallett ve Hanrahan, 2004). Buna ek olarak Treasure ve Roberts (1994), genç sporcuların yaşları ilerledikçe akranlarıyla başarı için olumlu karşılaştırılmaların kendilerince daha önemli olduğunu fark ettiklerinde, ego yöneliminin artma eğiliminde olduğunu görmüşlerdir.

2.2. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim

Motivasyon zaman ve olaylar ekseninde sporcuların kendileri için amaçlarını nasıl ve neden belirledikleri konusunda büyük bir rol oynamaktadır (Heimerdinger ve Hinsz, 2008). İki temel motivasyon türü vardır; bunlar yaklaşma motivasyonu ve kaçınma motivasyonudur. Yaklaşma motivasyonu olumlu sonuçlara, kaçınma motivasyonu ise olumsuz sonuçlara dayandırılmıştır. Yüksek performanslı hedef yönelimi olan sporcular başarısızlıktan korktuklarında ve başarısızlığa yol açabilecek herhangi bir şeyi reddetmeye başladığında motivasyon devreye girer, bu da ego ile performans motivasyonunda onları rakip gördüklerine kötü gösterecek bir durumdur. Bu nedenle daha yüksek düzeyde kaçınma motivasyonuna sahip sporcular, daha az kaçınma motivasyon düzeyi olan yaşlılarına göre daha düşük seviyelerde performans sergilemektedirler. Sporcular sadece başarısızlıktan kaçınmak için motive edildiğinde, en uygun seviyelerde performanslarını gösteremeyeceklerdir (Heimerdinger ve Hinsz, 2008).

Bireysel hedefler, kişinin başardıklarından yola çıkarak tanımlanır. Sporcular yüksek kaybetme duygusu içindeyken başarısızlıklarının devamlı olacağını düşünürler, bunun da performansı düşürdüğü gözlenmektedir. Başarının asıl anahtarı olarak gördüğü psikolojik etmenlerin sporcuların performansı üzerinde etkiler yarattığı görülmüştür (Heimerdinger ve Hinsz, 2008). Başarısızlığı tetikleyen şeyleri ortadan kaldıran ve zihinsel yeteneklerini kullanan

sporcuların daha öz yeterlik ve performanslarını kontrol etme eğiliminde olduğu gözlemlenmiştir. Sporcular hedef belirlediklerinde ve bunu başardıklarında özgüvenlerindeki kazançlar, performanslarının gelişiminde güçlü bir araç olabilirler. Artan güven sonucunda sporcular yarışma üzerinde bir avantajları varmış gibi hissedebilirler (Frey ve ark., 2003).

Spor psikolojisi literatürü incelendiğinde sporcu performansı üzerine etken olarak kabul edilen hedef yöneliminin ilişkilendirildiği en önemli değişken olarak görülen algılanan motivasyonel iklim; antrenör, sporcu ve ebeveyn birlikteliğini ifade eder. Motivasyonel iklim, spor ortamının sporcu üzerinde etkisini açığa çıkarmaktadır (Toros, 2002). Ustalık ve performans iklimi alt boyutlarından oluşan algılanan motivasyonel iklim, antrenörün sporcuya vermiş olduğu görev ve sorumluluklarla beraber, aile ve çevresel etmenlerin sporcunun yaşantılarına odaklanmasını da kapsamaktadır. Antrenörler genç sporcularla çalışıyorlarsa teşvik ettikleri yönelim ve iklimi kendilerinin belirleyebileceklerini özellikle akılda tutmalıdırlar (Wells ve ark., 2006).

Algılanan motivasyonel iklimin alt boyutu olarak kabul edilen ustalık iklimi; sporcunun sıkı çalıştığında, gelişim gösterdiğinde diğerlerinin öğrenmesine yardımcı olduğunda ve başarı için herkesin katkısına inandığında antrenörden olumlu destek alacağını düşündüğü öğrenme ortamıdır. Diğer alt boyut olan performans iklimi ise; sporcunun kötü performansın ve hataların cezalandırılacağına inandığı, daha yetenekli sporcuların daha fazla ilgi çektiklerini düşündükleri ve takım üyeleri arasında rekabet durumunun antrenör tarafından sağlandığı düşünülen öğrenme ortamı olarak tanımlanmaktadır (Cox, 1998).

Sporcuların etkili strateji kullanmalarının, rekabet tercihlerinin, öğrenmeye olan olumlu tutumlarının ve çaba göstermelerinin, ustalık ikliminde daha fazla gözlemlendiği tespit edilirken; bu yönde olan sporcuların süreç üzerine daha fazla odaklandıkları ve hedeflerine doğru ilerlerken daha kalıcı öğrenmeler gerçekleştirdikleri gözlemlenmiştir (Ames ve Archer, 1988). Ustalık iklimindeki sporcu, daha olumlu spor yapısına sahip olma ve performans iklimi sporcusuna göre daha az sportmenliğe aykırı davranış gösterme eğilimindedir (Wells ve ark., 2006).

Diğer alt boyut olan performans iklimine sahip sporcular diğer sporculara göre bireysel başarısını ortaya koyarken üstünlük duygusunu çok taşırlar, öznel hedefler belirlerler, yüksek endişe duygusu yaşarlar ve başarısız performans sergilediklerinde hayal kırıklığıyla olumsuz duygu durumu yaşarlar. Bu da sporcunun gelişim durumunun tam potansiyeline ulaşamayacağını göstermektedir (Vosloo ve ark., 2009).

Ustalık iklimi, sporcunun beceri kazanımını destekleyen ve becerilerini geliştirmeye teşvik eden daha uyarlamalı bir motivasyon süreci olma eğilimindedir. Performans iklimi ise, sporcular arasında eşitsiz bir tanıma yol açabilecek, yüksek yeteneğin gösterilmesinin önemini vurgular (Gano-Overway ve Ewing, 2004).

Yapılan araştırmalar antrenörlerin takımlarında çeşitli yönergeler, pekiştirmeler yoluyla ya ustalık ya da performans yönelimli iklimler oluşturdukları sonucunu ortaya çıkarmıştır. Kişisel beceride ustalığı vurgulayan antrenörler, sporcuların kişisel gelişim evrelerini gösteren uygulamalar düzenlerken; performans iklimini vurgulayan antrenörlerin ise sporcular arasında özellik farklılığını ve rekabeti teşvik edici etkinliklerde buldukları gözlenmiştir (Roberts ve Ommundsen, 1996).

Antrenörün belirlediğı motivasyonel iklim göz ardı edilemez, çünkü sporcuların kendilerine yöneltilen motivasyon iklimine göre hedef yönelimlerini belirledikleri görülmektedir. Performans iklimi ile çevrili bir takımda oynayan görev yönelimli sporcuların etrafındaki etkiler nedeniyle giderek daha ego içeren yönetime geçiş yapması ya da ustalık iklimi motivasyonu olan takımdaki ego yönelimli sporcuların antrenörün katkısıyla görev yönelimine sahip olması yukarıdaki yaklaşıma örnek olarak gösterilebilmektedir (Vosloo ve ark., 2009).

Antrenörü motivasyonel iklimin merkezinde gören diğer araştırmacılar ise Vosloo ve arkadaşlarıdır. Vosloo ve arkadaşları (2009), sporcuların hedeflerine ulaşmasında ve çalışmalara aktif olarak katılımında, uygun motivasyonel ortamın oluşturulması da dahil olmak üzere sürecin pek çok yönünü antrenörün tayin ettiğini düşünmektedir. Ego yönelimli sporcular görev yönelimli bir antrenör tarafından ustalık ikliminde çalıştırıldıklarında, görev yönelimine motive olup kendilerini yarışmaya daha hazır hissettikleri gözlenmiştir (Baum, 1999; Duda ve Treasure, 2010; Petherick ve Markland, 2008). Yapılan araştırmalarda yüksek görev yönelimli öğrencilerinin motivasyonel iklimi ustalık yönelimli olarak algıladıklarına, bunun yanı sıra ego yönelimli öğrencilerin motivasyonel iklimi performans yönelimli algıladıklarına işaret etmiştir (Roberts ve Ommundsen, 1996),

Sporcuların bireysel gelişiminden ötürü övgü almaları önemliyken yaşıtlarıyla karşılaştırılmaması da gerekmektedir (Wells ve ark., 2006). Spor yaşantısı devam eden sporcuları doğru performans hedeflerine yönlendirerek daha fazla spor yapmaları sağlandığı ve ustalık iklimine yönelindikleri gözlenmiştir (Zizzi ve ark., 2006).

Alanyazın incelendiğinde ustalık ve performans ikliminin sporcuların görev veya ego yönelimli olmaları kadar önemli bir etmen olduğu ortaya çıkmıştır (Duda, 1998). Takım iklimi ile sporcunun yönelimi aynı yönde olduğunda iyi bir uyumdan söz edilebilir. Bununla birlikte genelde tercih edilen hem sporcunun hem de takım ortamının görev ve ustalık yönelimli olmasıdır. Böylece uyumlu, gelişimi öngören bir takım bilinci oluşturulabilir ve böyle takımlar yıldız oyuncu olmasa bile başarı elde edebilirler (Roberts ve Ommundsen, 1996).

2.3. Sporda Hedef Yönelimi ile İlgili Çalışmalar

Duda (1989)' nın bireysel ve takım sporları yapan üniversiteli ve liseli sporcular üzerine yaptığı çalışmada, sporcuların hedef yönelim puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılıklar gösterdiği ortaya çıkmıştır. Çalışmanın sonucunda, kadınların sporcuların erkek sporculara göre daha görev yönelimli olduğu bulunurken, erkek sporcuların ise kadın sporculara göre daha yüksek ego yönelim puanlarına sahip olduğu bulunmuştur.

Walling ve Duda (1995), lise öğrencileri ile yaptığı çalışmada hedef yönelimini değerlendirmiş görev yöneliminde erkeklerden belirgin bir şekilde daha yüksek puan elde eden kadınlarla görev yöneliminde belirgin farklılığı ortaya çıkarmışlardır. Ego yönelimiyle ilgili belirgin farklılık bulunmamıştır.

Basketbol yaz kampındaki genç sporcuların ve ailelerinin hedef yönelimleri incelemesinde Duda ve Hom (1993) cinsiyet değişkeni ile ilgili anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Ayrıca sporcuların görev yönelim puanları ile ailelerinin görev yönelim puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmasına rağmen, ailelerin hedef yönelim düzeyleri ile sporcuların hedef yönelim düzeylerinin ilişkilerinin anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Altıntaş (2010)' ın farklı spor dallarında olan sporcular üzerine yaptığı çalışmada da hedef yönelimlerinde cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Kadın sporcuların hem görev hem de ego yönelim puanlarının erkek sporcuların puanlarına göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılırken, kadın ve erkek sporcuların hedef yönelim puanlarının deneyim değişkenine göre farklılaşmadığı bulunmuştur. Aynı çalışmanın bir diğer bulgusu ise sporcuların görev yönelim puanlarının, ego yönelim puanlarından yüksek olmasıdır.

Ötken ve arkadaşları (2017)' nın basketbol oyuncularını üzerine yaptığı çalışmada görev ve ego yönelimi alt boyutları puanlarının cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Çalışmanın bir diğer bulgusu ise basketbol oyuncularının ego yönelim puanları ile yaş değişkeni arasında negatif yönlü düşük seviyede bir ilişki çıkmasıdır.

Carpenter ve Yates (1997) tarafından yapılan bir çalışma futbol oyuncularının hedef yönelimlerini kıyaslamıştır. Bu çalışma amatör futbol oyuncularının yarı profesyonel futbol oyuncularına göre görev yöneliminde belirgin bir şekilde daha yüksek puanlar aldıklarını göstermiştir.

Mağaracı (2017)' nin futbolcular üzerine yapmış olduğu çalışmada, spor sakatlığı yaşayan ve yaşamayan futbolcuların görev ve ego yönelimi ortalama puanlarının farklılaşmadığı görülmüştür. Araştırmanın diğer bulgularında ise futbolcuların hedef yönelim puanları ile yaşam doyumu puanları arasında pozitif yönde düşük düzeyde bir ilişki bulunmuştur.

Toros (2011)' un genç erkek basketbolcular ile yapmış olduğu çalışmada turnuva öncesi ve sonrası görev yönelimli hedeflerin puanları açısından farklılık gösterdiği görülmektedir. Görev yönelimi puanları turnuva öncesi düşükken, turnuva sonrasında puanların arttığı gözlemlenmiştir.

Arıburun ve Aşçı (2005)' nin Amerikan futbolu oyuncularını üzerine yaptıkları çalışmada hedef yönelimi alt boyut puanlarının oyuncuların oynadıkları mevki değişkenine göre farklılaşmadığı görülmektedir. Ayrıca oyuncuların görev yönelim puanlarının ego yönelim puanlarına göre daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Toros ve arkadaşları (2010)' nin dağcılık sporu yapanlarla görev ve ego yönelimli hedeflerin yaşam doyumu ile ilişkilerinin incelendiği çalışmanın bulgularında ise görev ve ego yönelimli hedefler ile yaşam doyumu arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Toy (2015)' in serbest stil güreşçileri ile yapmış olduğu çalışmada, serbest stil güreşçilerinin görev yönelim puanları ile yaşam doyumu puanları arasında düşük düzeyde ve görev yönelim puanları ile ego yönelim puanları arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Serbest stil güreşçilerinin ego yönelim puanları ile yaşam doyumu puanları, güreşçilerin yaşları ve deneyimleri arasında bir ilişkiye rastlanılmamıştır. Çalışmanın bir diğer bulgusu da serbest stil güreşçilerinin görev yönelim puanlarının ve yaşam doyumu puanlarının yaş ve deneyim değişkenleri ile ilişkilerinin bulunamamıştır.

Gill ve arkadaşları (1988)' nin lisede ve üniversitede okuyan öğrenciler üzerine yaptığı çalışmada, hedef yönelim puanları ile rekabet gücü puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık elde edilmiştir.

2.4. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim ile İlgili Çalışmalar

Toros (2011)' un yaptığı çalışmada sporcuların turnuva sonrası, ustalık iklim puanları ile eğitim öğretim puanları arasında önemli korelasyonlar elde edilmiştir. Araştırmamızla ilişkilendirebileceğimiz, turnuva öncesi performans iklimi puanları ile ego yönelim puanlarının arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki çıkması, çalışmanın önemli bir bulgusudur.

Üngür (2009)' ün yapmış olduğu çalışmada amatör futbol oyuncularının ustalık ve performans iklimi puanlarının, profesyonel futbolcuların aldıkları puanlardan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Aynı çalışmada değişkenler arasındaki ilişki düzeylerine bakıldığında önemli sonuçlara ulaşılmış olup, futbolcuların görev yönelim puanları ile ustalık iklimi puanları ve ego yönelim puanları ile performans iklimi puanları arasındaki ilişki çıkması alanyazını ve çalışmamızı destekler durumdadır. Çalışmanın diğer bulgularına baktığımızda ustalık ve performans iklimi puanlarının farklı yaş gruplarında farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Toros (2001)'un elit ve elit olmayan basketbolcular üzerine yapmış olduğu çalışmada, elit basketbolcuların ustalık iklimi puanları ile görev yönelimi puanları arasında ve performans iklimi puanları ile ego yönelimi puanları ile anlamlı ilişki çıkması sonucu çalışmamızı desteklemektedir. Elit olmayan sporcuların performans iklimi puanları ile spor yapma yaşları arasında pozitif yönlü düşük düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Çekiç ve Kurt (2017)'un futbol oyuncularıyla yapmış olduğu çalışmanın bulgularında oyuncuların oynadıkları mevkilere göre ustalık iklimi puanlarının farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Defans mevkinde oynayan futbol oyuncularının forvet mevkinde oynayan futbol oyuncularından daha yüksek ustalık iklimi puanlarına sahip olduğu gözlenmiştir. Yine aynı çalışmanın bir diğer bulgusu ise orta saha ve forvet mevkinde oynayan futbol oyuncularının defans mevkinde oynayan futbol oyuncularına göre daha yüksek performans iklimi puanlarına sahip olmasıdır.

Altıntaş (2010) farklı spor dallarındaki sporcularla yapmış olduğu çalışmada kadın sporcuların ustalık iklimi puanlarının performans iklimi puanlarına göre daha yüksek olduğu, aynı durumun erkek sporcular için de geçerli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Diğer bulgulara baktığımızda sporcuların ustalık ve performans iklimi puanlarının yaş aralıklarına göre farklılık gösterdiği görülmektedir.

Toros ve Koruç (2005)' un liseli voleybolcular üzerine yaptığı çalışmada görev yönelim puanları ile ustalık iklimi puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki ortaya çıkmasıyla araştırmamızın bulgularını desteklerken, ego yönelim puanları ile performans iklimi puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamasıyla bulgularımızdan farklılık göstermektedir.

Mağaracı (2017)' nın amatör futbol takımlarının oyuncularını üzerine yaptığı çalışmada spor sakatlığı yaşayan ve yaşamayan oyuncuların ustalık ve performans iklimi puanlarının farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Futbolcuların yaşam doyumu puanları ile ustalık iklimi puanları arasında pozitif yönde düşük düzeyde ilişki bulunmuştur. Alanyazını destekleyen bir diğer araştırma bulgusu ise ustalık iklimi puanları ile görev yönelimi puanları ve performans iklimi puanları ile ego yönelim puanları arasında anlamlı bir ilişki çıkmasıdır.

Durdubaş (2013)' ın basketbolcular ile yapmış olduğu çalışmada kontrol grubunun ustalık iklimi puanlarının deney grubu puanlarından daha yüksek bulunurken, performans iklimi puanlarının kontrol grubuna göre deney grubunda daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Arıburun ve Aşçı (2005)' nın Amerikan futbolcularıyla yapmış olduğu çalışmada performans iklimi puanlarının oyuncuların oynadığı mevkiye göre farklılaştığı bulunurken, ustalık iklimi puanlarının buldukları mevki değişkenine göre farklılık göstermemiştir.

3. YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli

Üniversite süper lig basketbol oyuncularının hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim düzeylerinin incelenmesini amaçlayan bu araştırma karşılaştırma yaptığı ve ilişki durumlarını belirlediği için “betimleyici, ilişkisel tarama modeli” inindedir.

İlişkisel tarama modeli, var olan bir durumu olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan genel tarama modeli çeşitlerinden, iki veya daha fazla değişken arasındaki değişim varlığı, derecesi ve yönünü ortaya koymayı amaçlayan bir yöntemdir (Karasar, 2015). Bu araştırma tarama modelinin alt kategorileri olan ilişkisel ve karşılaştırma türü tarama modelinde tasarlanmıştır.

3.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini, Türkiye’deki üniversite süper lig basketbolcuları oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunda ise 2017-2018 sezonunda Adana ilinde düzenlenen KOÇSPORFEST üniversite süper lig müsabakalarına katılan gönüllü basketbolcular yer almaktadır. Örneklem grubunu yaşları 18-28 arasında değişen 96 kadın ($\bar{x}_{yaş}=21.04 \pm 2.02$) 101 erkek ($\bar{x}_{yaş}=22.59 \pm 2.70$) olmak üzere toplam 197 basketbolcu oluşturmaktadır. Kadın basketbolcuların spor yaşları 2-17 arasında ($\bar{x}_{spor yaşı}=10.29 \pm 2.71$) değişmekte, erkek basketbolcuların spor yaşları ise 4-20 arasında ($\bar{x}_{spor yaşı}=12.01 \pm 3.23$) değişkenlik göstermektedir. Çalışmaya katılan basketbolcuların cinsiyet ve oynadığı mevki değişkenine göre dağılımı Tablo 3.1.’de gösterilmiştir.

Tablo 3.1.
Cinsiyet ve Mevki Değişkenleri için Frekans ve Yüzde Değerleri

Oynadığı Mevki	Kadın (f)	Erkek (f)	Toplam (f)
Guard	33	30	63
(%)	52.4	47.6	100
Forvet	33	41	74
(%)	44.6	55.4	100
Pivot	30	30	60
(%)	50	50	100
Toplam	96	101	197
(%)	48.7	51.3	100

Tablo 3.1. incelendiğinde araştırmaya; guard mevkinde oynayan 33(%52.4) kadın ve 30(%47.6) erkek toplamda 63 basketbolcu, forvet mevkinde oynayan 33(%44.6) kadın ve 41(%55.4) erkek toplamda 74 basketbolcu, pivot mevkinde oynayan 30(%50) kadın ve 30(%50) erkek basketbolcu katılmıştır.

3.2.1. İşlem Yolu

Verilerin toplanması sürecinde araştırmacı tarafından basketbolculara araştırmanın amacı, kapsamı ve elde edilecek bilgilerin gizliliğinin korunmasına yönelik gerekli açıklamalar yapılmıştır. Araştırmaya, yalnızca katılmaya gönüllü üniversite süper lig basketbolcuları dahil edilmiştir.

Araştırmada basketbolculardan veri toplamak için “Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire-TEOSQ)” ve “Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği (Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire)” kullanılmıştır. Ayrıca basketbolcuların yaş, spor yaşı ve oynadıkları mevki gibi demografik bilgilerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi soruları ölçek formuna eklenmiştir.

3.3. Veri Toplama Araçları

3.3.1. Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği (Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire-TEOSQ)

Duda ve Nicholls (1992) tarafından geliştirilen “Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği” 7’ si görev yönelimi ve 6’ sı ego yönelimi maddesi olmak üzere 13 maddeden oluşmaktadır. Ölçekteki maddeler Likert Tipi Derecelendirme Ölçeği biçiminde; (1) “Kesinlikle Katılmıyorum”, (2) “Katılmıyorum”, (3) “Kararsızım”, (4) “Katılıyorum”, (5) “Kesinlikle Katılıyorum” şeklinde hazırlanmıştır. Ölçekte maddeler en olumsuz ifadeye “1” puan, en olumlu ifadeye “5” puan verilerek puanlanmıştır. Ölçek hedef yönelimlerinin belirlenmesinde ustalık görev yönelimi ve ego yönelimi boyutlarında bireysel farkları ortaya çıkarmak için kullanılmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliliği çalışması açıklayıcı faktör analizi yardımıyla yapılmış, görev yönelimi ve ego yönelimi olmak üzere iki faktör bulunmuştur (Duda, 1989).

Ölçek ile ilgili çalışmada, ölçeğin iç tutarlılığı görev yönelimi için .79 ve ego yönelimi için .81 olarak belirlenmiş, ölçeğin üç haftalık test tekrar test güvenilirliği görev yönelimi için .68 ve ego yönelimi için .75 olarak bulunmuştur (Duda, 1992).

Ölçeğin Türk sporculara uyarlama çalışması Toros (2001) tarafından yapılmış ve bulgular Türk sporcular için test edilmiştir. Çalışmada görev yönelimi ve ego yönelimi olmak üzere iki faktörün genel varyansın %58’ ini açıkladığı; Cronbach Alpha güvenilirlik analizi ile

hesaplanan iç tutarlılığın görev yönelimi için .87 ve ego yönelimi için .85 olduğu, üç haftalık test tekrar test güvenilirliğinin görev yönelimi için .65 ve ego yönelimi için .72 olduğu ortaya çıkmıştır (Toros, 2001).

Araştırmamız için yapılan Cronbach Alpha güvenilirlik analizi sonucu görev yönelimi alt boyutu için .87 ve ego yönelimi alt boyutu için .84 olarak bulunmuştur.

3.3.2. Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği (Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire-PMCSQ)

Walling, Duda ve Chi (1993) tarafından geliştirilen “Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği” 9’ u performans iklimi, 12’ si ustalık iklimi olmak üzere toplam 21 maddeden oluşmuştur. Ölçekteki maddeler Likert Tipi Derecelendirme Ölçeği biçiminde; (1) “Kesinlikle Katılmıyorum”, (2) “Katılmıyorum”, (3) “Kararsızım”, (4) “Katılıyorum”, (5) “Kesinlikle Katılıyorum” şeklinde hazırlanmıştır. Ölçekte maddeler en olumsuz ifadeye “1” puan, en olumlu ifadeye “5” puan verilerek puanlanmıştır. Ölçek motivasyonel iklimlerin belirlenmesinde ustalık iklimi ve performans iklimi boyutlarında bireysel farkları ortaya çıkarmak için kullanılmaktadır. Ölçeğin özgün çalışmasında yapı geçerliliği hem açıklayıcı hem de doğrulayıcı faktör analizi ile yapılmış, ustalık iklimi ve performans iklimi olmak üzere iki faktörün bulunduğunu tespit etmişlerdir (Walling ve ark., 1993). Ölçek ile ilgili çalışmada, ölçeğin iç tutarlılığı ustalık iklimi için .80 ve performans iklimi için .84 olarak belirlenmiştir.

Ölçeğin Türk sporculara uyarlama çalışması Toros (2001) tarafından yapılmış ve bulgular Türk sporcular için test edilmiştir. Çalışmada görev yönelimi ve ego yönelimi olmak üzere iki faktörün genel varyansın %51’ ini açıkladığı; Cronbach Alpha güvenilirlik analizi ile hesaplanan iç tutarlılığın ustalık iklimi için .84 ve performans iklimi için .90 olduğu, üç haftalık test tekrar test güvenilirliğinin ustalık iklimi için .66 ve performans iklimi için .74 olduğu ortaya çıkmıştır (Toros, 2001).

Araştırmamız için yapılan Cronbach Alpha güvenilirlik analizi sonucu ustalık iklimi alt boyutu için .75 ve performans iklimi alt boyutu için .79 olarak bulunmuştur.

3.4. Veri Analizi

Veriler SPSS 22.0 paket program aracılığıyla analiz edilmiştir. Yapılan normallik testleri sonucunda basketbolcuların hedef yönelimi alt boyut puanları ile algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanlarının cinsiyet ve oynadığı mevki değişkenine göre normal dağılım göstermediği bulunmuştur.

Tablo 3.2.
Cinsiyet Değişkenine Göre Ölçeklerin Alt Boyut Puanlarının Normallik Testi Sonuçları

Alt Boyut	Cinsiyet	Normallik Testi (Test of Normality)		
		statistic	df	p
Görev Yönelimi	Kadın	.199	96	.000*
	Erkek	.136	101	.000*
Ego Yönelimi	Kadın	.071	96	.200
	Erkek	.120	101	.001*
Uсталık İklimi	Kadın	.146	96	.000*
	Erkek	.108	101	.006*
Performans İklimi	Kadın	.062	96	.200
	Erkek	.111	101	.004*

*p<.05

Tablo 3.2. incelendiğinde cinsiyet değişkenine göre yapılan normallik testi sonuçlarına bakıldığında hedef yönelimi alt boyut puanları ile algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanlarının normal dağılım göstermediği görülmektedir (p<.05).

Tablo 3.3.
Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Ölçeklerin Alt Boyut Puanlarının Normallik Testi Sonuçları

Alt Boyut	Oynadığı Mevki	Normallik Testi (Test of Normality)		
		statistic	df	p
Görev Yönelimi	Guard	.145	63	.002*
	Forvet	.159	74	.000*
	Pivot	.186	60	.000*
Ego Yönelimi	Guard	.169	63	.000*
	Forvet	.080	74	.200
	Pivot	.064	60	.200
Uсталık İklimi	Guard	.171	63	.000*
	Forvet	.081	74	.200
	Pivot	.133	60	.010*
Performans İklimi	Guard	.116	63	.034*
	Forvet	.134	74	.002*
	Pivot	.123	60	.025*

*p<.05

Tablo 3.3. incelendiğinde oynadığı mevki değişkenine göre yapılan normallik testi sonuçlarına bakıldığında hedef yönelimi alt boyut puanları ile algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanlarının normal dağılım göstermediği görülmektedir ($p<.05$).

Tablo 3.2. ve Tablo 3.3. test sonuçlarından yola çıkarak basketbolcuların cinsiyet değişkenine göre ölçeklerin alt boyutlarından aldıkları puanların farklılık gösterip göstermediğini ortaya koyabilmek için “Mann-Whitney U Test”, basketbolcuların oynadıkları mevki değişkenine göre ölçeklerin alt boyutlarından aldıkları puanların farklılık gösterip göstermediğini ortaya koyabilmek için “Kruskal-Wallis H Test”, son olarak basketbolcuların yaşlarının ve spor yaşlarının ölçeklerin alt boyutlarından aldıkları puanlarla ilişki düzeylerini belirleyebilmek amacıyla “Spearman’s Rank-Order Correlation” analizleri kullanılmıştır.

4. BULGULAR

Tablo 4.1.
Basketbolcuların Ölçeklerden Aldıkları Puanların Betimsel İstatistikleri

Ölçek	n	min.	max.	\bar{x}	sd
Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği	197	27	65	44.54	8.49
Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği	197	44	98	67.29	9.18

Tablo 4.1. incelendiğinde örneklem grubunu oluşturan 197 basketbolcunun ölçeklerden aldıkları en yüksek puan, en düşük puan, ortalama puan ve standart sapma değerleri görülmektedir.

4.1. Araştırmanın Birinci Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.2.
Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Alt Boyut	Cinsiyet	n	$\bar{x}_{sıra}$	$\sum x_{sıra}$	U	z	p
Görev Yönelimi	Kadın	96	108.45	10411.5	3940.5	-2.277	.023*
	Erkek	101	90.01	9091.5			
	Toplam	197					
Ego Yönelimi	Kadın	96	105.94	10170	4182	-1.669	.095
	Erkek	101	92.41	9333			
	Toplam	197					

***p<.05**

Tablo 4.2 incelendiğinde basketbolcuların ölçeğin görev yönelimi alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine anlamlı farklılaştığı (p<.05), ego yönelimi alt boyut puanlarının ise cinsiyet değişkenine göre farklılaşmadığı görülmektedir.

4.2. Araştırmanın İkinci Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.3.

Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları

Alt Boyut	Oynadığı Mevki	<i>n</i>	$\bar{x}_{sıra}$	χ^2	<i>sd</i>	<i>p</i>
Görev Yönelimi	Guard	63	97.29	.151	2	.927
	Forvet	74	100.95			
	Pivot	60	98.40			
	Toplam	197				
Ego Yönelimi	Guard	63	78.75	11.817	2	.003*
	Forvet	74	109.78			
	Pivot	60	106.98			
	Toplam	197				

* $p < .05$

Tablo 4.3. incelendiğinde basketbolcuların ölçeğin görev yönelimi alt boyut puanlarının oynadığı mevki değişkenine göre farklılaşmadığı, ego yönelimi alt boyut puanlarının ise oynadığı mevki değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır ($p < .05$).

4.3. Araştırmanın Üçüncü Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.4.

Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Yaş Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları

Değişkenler	<i>n</i>	<i>r</i>
Görev Yönelimi Puanı	197	.032
Yaş		
Ego Yönelimi Puanı	197	-.089
Yaş		

Tablo 4.4. incelendiğinde yapılan analiz sonuçlarına göre basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanlar ile yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

4.4. Araştırmanın Dördüncü Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.5. Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Spor Yaşı Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları

Değişkenler	<i>n</i>	<i>r</i>
Görev Yönelimi Puanı	197	.004
Spor Yaşı		
Ego Yönelimi Puanı	197	.020
Spor Yaşı		

Tablo 4.5. incelendiğinde yapılan analiz sonuçlarına göre basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanlar ile spor yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

4.5. Araştırmanın Beşinci Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.6. Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Alt Boyut	Cinsiyet	<i>n</i>	$\bar{x}_{sıra}$	$\sum x_{sıra}$	<i>U</i>	<i>z</i>	<i>p</i>
Uсталık İklimi	Kadın	96	107.06	10277.5	4074.5	-1.940	.052
	Erkek	101	91.34	9225.5			
	Toplam	197					
Performans İklimi	Kadın	96	105.97	10173	4179	-1.675	.094
	Erkek	101	92.38	9330			
	Toplam	197					

Tablo 4.6. incelendiğinde basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanların cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak farklılık göstermediği bulgusuna ulaşılmıştır.

4.6. Araştırmanın Altıncı Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.7.

Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanlarının Oynadığı Mevki Değişkenine Göre Farklılaşp Farklılaşmadığını Belirlemek Üzere Yapılan Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları

Alt Boyut	Oynadığı Mevki	<i>n</i>	$\bar{x}_{sıra}$	χ^2	<i>sd</i>	<i>p</i>
Ustalık İklimi	Guard	63	97.29	.151	2	.927
	Forvet	74	100.95			
	Pivot	60	98.40			
	Toplam	197				
Performans İklimi	Guard	63	78.75	11.817	2	.003*
	Forvet	74	109.78			
	Pivot	60	106.98			
	Toplam	197				

* $p < .05$

Tablo 4.7. incelendiğinde basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanların oynadığı mevki değişkenine göre istatistiksel olarak farklılaşmadığı bulgusuna ulaşılmıştır.

4.7. Araştırmanın Yedinci Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.8

Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Yaş Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları

Değişkenler	<i>n</i>	<i>r</i>
Ustalık İklimi Puanı	197	-.094
Yaş		
Performans İklimi Puanı	197	.089
Yaş		

Tablo 4.8. incelendiğinde yapılan analiz sonuçlarına göre basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanlar ile yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

4.8. Araştırmanın Sekizinci Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.9.

Basketbolcuların Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Spor Yaşı Değişkeni Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları

Değişkenler	<i>n</i>	<i>r</i>
Ustalık İklimi Puanı	197	-.067
Spor Yaşı		
Performans İklimi Puanı	197	-.121
Spor Yaşı		

Tablo 4.9. incelendiğinde yapılan analiz sonuçlarına göre basketbolcuların ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puanlar ile spor yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

4.9. Araştırmanın Dokuzuncu Alt Problemine İlişkin Bulgular

Tablo 4.10.

Basketbolcuların Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyut Puanları ile Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği Alt Boyut Puanları Arasında İlişki Düzeyini Belirlemek Üzere Yapılan Spearman's Rank-Order Correlation Analizi Sonuçları

Sporda Görev ve Ego Yönelim Ölçeği Alt Boyutları		Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği	
		Ustalık İklimi	Performans İklimi
Görev Yönelimi	<i>r</i>	.373*	.176
	<i>n</i>	197	197
Ego Yönelimi	<i>r</i>	.054	.486*
	<i>n</i>	197	197

Tablo 4.10. incelendiğinde basketbolcuların görev yönelimi alt boyut puanları ile ustalık iklimi alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu, ego yönelimi alt boyut puanları ile performans iklimi alt boyut puanları arasında da istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre basketbolcuların görev yönelim alt boyut puanlarında artış olduğunda ustalık iklimi alt boyut puanlarında da artış olacaktır, tam tersi durum bir azalma söz konusu olduğunda diğer alt boyutta da azalma olacaktır. Aynı durum ego yönelimi alt boyut puanları ile performans iklimi alt boyut puanları için de geçerlidir.

5. TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada 18-28 yaş aralığında üniversite süper lig basketbol oyuncularının hedef yönelim ve algılanan motivasyonel iklim düzeyleri farklı değişkenler açısından incelenmiştir. Araştırmaya, 2017-2018 sezonunda KOÇSPORFEST desteğinde düzenlenen üniversite süper lig basketbol müsabakalarında yer alan 96 kadın (%48.7) ile 101 erkek (%51.3) olmak üzere toplam 197 basketbolcu, gönüllü olarak dahil olmuştur. Araştırmaya katılan basketbolcuların ölçeklerden aldıkları puanların betimsel istatistikleri incelenmiştir. İnceleme sonucunda ölçeklerden alınan puanların ortalamasının ($\bar{x}_{\text{hedef yönelimi}}=44.54\pm 8.49$; $\bar{x}_{\text{motivasyonel iklim}}=67.29\pm 9.18$) ölçeklerin toplam puan ortalamasının üzerinde olduğu görülmüştür. Ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda basketbolcuların hedef yönelim ve algılanan motivasyonel iklim düzeylerinin olumlu yönde olduğu söylenebilir.

5.1. Tartışma

5.1.1. Araştırmanın Birinci Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların hedef yönelimi alt boyut puanlarının cinsiyet değişkenine göre analiz sonuçlarını incelediğimizde, ölçeğin görev yönelimi alt boyut puanlarının basketbolcuların cinsiyetlerine göre anlamlı farklılaştığı ($p<.05$), ölçeğin ego yönelimi alt boyut puanlarının ise basketbolcuların cinsiyetlerine göre farklılık göstermediği görülmektedir. Araştırmanın örneklem grubundaki kadın basketbolcuların erkek basketbolculara göre görev yönelimlerinin daha olumlu olduğu yapılan analizler sonucu ortaya saptanmıştır.

Spor psikolojisi literatürü incelendiğinde araştırmamızı destekleyen çalışmalar ile karşılaşmıştır. Duda (1989)' nın bireysel ve takım sporları yapan üniversiteli ve liseli sporcular üzerine yaptığı çalışmada, sporcuların hedef yönelim puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılıklar gösterdiği ortaya çıkmıştır. Çalışmanın sonucunda, kadınların sporcuların erkek sporculara göre daha görev yönelimli olduğu bulunurken, erkek sporcuların ise kadın sporculara göre daha yüksek ego yönelim puanlarına sahip olduğu bulunmuştur. Altıntaş (2010)' ın farklı spor dallarında olan sporcular üzerine yaptığı çalışmada da hedef yönelimlerinde cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Kadın sporcuların hem görev hem de ego yönelim puanlarının erkek sporcuların puanlarına göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılırken, kadın sporcuların hedef yönelimlerinin daha olumlu yönde olduğu gözlemlenmiştir.

Diğer yandan Ötken ve arkadaşları (2017)' nın basketbol oyuncuları üzerine yaptığı çalışmada görev ve ego yönelimi puanlarının cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermediği bulgusuyla görev yönelim boyutunda farklılaşırken, ego yönelim boyutunda bulgular benzerlik göstermektedir.

5.1.2. Araştırmanın Birinci Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların ölçeğin görev yönelimi alt boyut puanlarının oynadığı mevki değişkenine göre farklılaşmadığı, ego yönelimi alt boyut puanlarının ise oynadığı mevki değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Forvet mevkinde oynayan basketbolcuların, guard ve pivot mevkilerinde oynayan basketbolculara göre daha fazla ego yönelimli olduğu sonucuna varılmıştır.

Basketbolcuların mevkileri arasındaki görev ve ego yönelim puanları arasında forvet mevkinde oynayan basketbolcuların ego yönelim puanlarının yüksek olmasının forvet mevkinde oynayan basketbolcuların sayı yapma gücüne dayandığı düşünülmektedir. Bu açıdan bakıldığında sonuç odaklı basketbol karşılaşmalarının belirleyici etmenlerinden biri olabilecek forvet mevkinde oynayan basketbolcuların yüksek ego puanlarına sahip olması daha anlaşılır kabul edilebilir.

Arıburun ve Aşçı (2005)'nin Amerikan futbolu oyuncuları üzerine yaptıkları çalışmada hedef yönelimi alt boyut puanlarının oyuncuların oynadıkları mevki değişkenine göre farklılaşmadığı görülmektedir. Çalışma görev yönelimi alt boyut puanlarının mevki değişkenine göre farklılık göstermemesiyle araştırmamızı desteklerken, ego yönelimi alt boyut puanlarının mevki değişkenine göre farklılık göstermemesiyle araştırmamızın bulgusunun aksi yönünde sonuçlanmıştır.

Çekiç ve Kurt (2017)'un futbolcularla yapmış olduğu çalışmada, forvet oyuncuları ile defans ve orta saha oyuncularının görev yönelim puanlarının istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşırken, orta saha oyuncularının ego yönelim puanlarının defans oyuncularının ego yönelim puanlarından daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

5.1.3. Araştırmanın Üçüncü Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları ile yaşları arasında ilişki durumuna baktığımızda, görev yönelimi ve ego yönelimi alt boyutları ile yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Analiz sonuçları görev ve ego yönelim puanlarının basketbolcuların yaşları ile ilişkili olmadığını ortaya koymuştur. Bu durumun basketbolcuların benzer spor ortamında aynı çalışma koşullarında olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Ötken ve arkadaşları (2017)'nin basketbol oyuncuları üzerine yaptıkları çalışmada görev yönelimi ile yaş arasında bir ilişki olmadığı, ego yönelimi ile yaş arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur. Çalışmanın görev yönelimi ile yaş arasındaki ilişki düzeyi bulgusu araştırmamızı desteklerken, ego yönelimi ile yaş arasındaki ilişki düzeyi bulgusu ise çalışmamızı desteklememektedir.

5.1.4. Araştırmanın Dördüncü Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları ile spor yaşları arasında ilişki düzeyini incelediğimizde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Toplanan verilerde sporcuların görev ve ego yönelim puanlarının 2 ile 20 arasında değişen spor yaşları aralığından etkilenmediği sonucuna ulaşılmıştır. Benzer spor ortamlarında aynı antreman programları ile çalışan basketbolcuların görev ve ego yönelim puanları üzerinden spor yaşının bir ilişki nedeni olmamasının anlaşılır olduğu düşünülmektedir.

Çekiç ve Kurt (2017) yaptıkları çalışmada elde ettikleri hedef yönelim puanları motivasyonel iklim puanları ve futbol deneyimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulamamışlardır. Hedef yönelimi ile futbol deneyimi arasında ilişki bulunamaması araştırmamızı bu bulgusu ile destekler niteliktedir.

5.1.5. Araştırmanın Beşinci Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanları ile cinsiyet değişkene göre analiz sonuçlarını incelediğimizde, kadın ve erkek basketbolcuların aldıkları puanların farklılaşmadığı görülmüştür. Analiz sonuçları spor ortamında kadın ya da erkek rolü ile var olmanın basketbolcucu için motivasyonel iklim algısında bir değişikliğe sebep olmadığı şeklinde yorumlanabilir.

Spor psikolojisi literatürü incelendiğinde algılanan motivasyonel iklim ile cinsiyet arasındaki farklılıklarla ilgili çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmanın benzer araştırmalara yön vermesi bundan sonraki süreçte önemli olacağı düşünülmektedir.

5.1.6. Araştırmanın Altıncı Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanları ile oynadıkları mevki değişkenine göre analiz sonuçlarını incelediğimizde, basketbolcuların oynadığı mevkiye göre aldıkları puanların farklılaşmadığı görülmüştür. Basketbolcuların guard, forvet yada pivot mevkinde oynamalarının ustalık yada performans ikliminde değişkenlik göstermediği söylenebilir. Antrenörlerin basketbolcuları motivasyonel iklimine adapte etmesi, mevkiler arasında alınan puanların farklılık göstermemesinin sebebi olabileceği söylenebilir.

Arıburun ve Aşçı (2005)' nın Amerikan futbolu oyuncularını üzerine yaptıkları çalışmada ustalık iklimi puanının buldukları mevkiye göre değişmediklerini tespit etmişlerdir. Çalışmanın bu bulgusu araştırmamızı destekler niteliktedir.

Araştırmamızı destekleyen çalışmaların yanı sıra desteklemeyen çalışmalara da rastlanmıştır. Çekiç ve Kurt (2017)' un futbol oyuncularını üzerine yaptığı çalışmada oyuncuların

ustalık iklimi puanları arasında istatistiksel düzeyde anlamlı farklılık bulunmuş en yüksek ustalık iklimi puanlarının defans oyuncularına ait olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

5.1.7. Araştırmanın Yedinci Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanları ile yaşları arasında ilişki düzeyini incelediğimizde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Genç yaştaki basketbolcularla yaş ilerlemiş basketbolcuların bir arada olduğu spor ortamında motivasyonel iklime yükledikleri anlamın sporcuların yaşlarından etkilenmediği düşünülmektedir. Toplanan veriler sonucunda yaş aralığının 18-28 arasında olduğu basketbolcu grubunda yaş farkının fazla olmamasının araştırmamızın bu alt probleminin analizinde etken olabileceği söylenebilir. Yaş farkının daha fazla olacağı spor ortamlarında motivasyonel iklim puanları ile sporcuların yaşları arasında ilişki durumunun farklılık gösterebileceği şeklinde yorumlanabilir.

5.1.8. Araştırmanın Sekizinci Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların algılanan motivasyonel iklim puanları ile spor yaşları arasında ilişki düzeyini incelediğimizde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Basketbolcunun motivasyonel iklime yüklediği anlamın sporcunun kişiliğinden çok içinde bulunduğu ortamla ilişkilendiği ve bu ortamın antrenör tarafından sağlandığı düşünülmektedir. Toplanan verilerde basketbolcuların motivasyonel iklim puanları ile spor yaşları 2-20 arasında değişen farklılıktan etkilenmediği sonuca ulaşılmıştır. Basketbolcuların motivasyonel iklim puanları ile spor yaşları arasında ilişki bulunamaması antrenörün sporcular arasında spor yaşı üzerinden bir ayırım gözetmediğini düşündürmektedir. Benzer spor ortamlarında aynı antreman programları ile basketbolcuların motivasyonel iklim puanları üzerinde spor yaşının bir ilişki nedeni olmaması anlaşılır bulunmaktadır.

Çekiç ve Kurt (2017)' un futbol oyuncularını üzerine yaptığı çalışmada spor yaşı ile algılanan motivasyonel iklim arasında bir ilişki sonucu bulunamamıştır. Çalışma bu bulgusu ile araştırmamıza destek verir niteliktedir.

5.1.9. Araştırmanın Dokuzuncu Alt Problemine İlişkin Tartışma

Basketbolcuların hedef yönelimi alt boyut puanları ile algılanan motivasyonel iklim alt boyut puanları incelendiğinde, araştırmaya katılan örneklem grubunun görev yönelimi ile ustalık iklimi alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu, ego yönelimi alt boyutu ile performans iklimi alt boyutu arasında da istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar, görev yönelimi arttıkça ustalık

ikliminde de artış olacağı ve ego yönelimi arttıkça da performans ikliminde artış olacağı şeklinde yorumlanabilir.

Alanyazında, görev yönelimi ile ustalık iklimi arasında olumlu yönde anlamlı korelasyonlar elde edilmiştir. Robert ve Ommundsen (1996), yüksek görev yönelimli beden eğitimi bölümü öğrencilerinin, motivasyonel iklimi ustalık yönelimli olarak algıladıklarına; buna karşın ego yönelimli öğrencilerin motivasyonel iklimi performans yönelimli olarak algıladıklarını işaret etmiştir.

Toros ve Koruç (2005)'ün liseli voleybolcular üzerine yaptığı araştırmada görev yönelimi ile ustalık iklimi alt boyutu arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu çalışmalar bulguları ile araştırmamızı destekler durumdadır.

Üngür (2009)'ün profesyonel futbol oyuncularına üzerine yapmış olduğu çalışmada elde edilen korelasyonlar incelendiğinde; ego yöneliminin görev yönelimi, performans iklimi ve ustalık iklimi ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkisi bulunurken, görev yöneliminin sadece ustalık iklimi ile istatistiksel olarak anlamlı ilişkisi göze çarpmaktadır. Elde edilen bulgular araştırmamız ile benzerlik göstermektedir.

5.2. Sonuç

5.2.1. Araştırmaya katılan basketbolcuların aritmetik yaş ortalaması $\bar{x}_{yaş}=21.83\pm 2.51'$ dir.

5.2.2. Araştırmada kullanılan ölçekler için Cronbach Alpha güvenirlik analizi yapılmıştır (görev yönelimi için .87, ego yönelimi için .84, ustalık iklimi için .75, performans iklimi için .79).

5.2.3. Basketbolcuların hedef yönelimi ölçeğinden aldıkları en düşük puan 27, en yüksek puan ise 65, puan ortalaması ise $\bar{x}=44.54\pm 8.49'$ dur.

5.2.4. Basketbolcuların sporda algılanan motivasyonel iklim ölçeğinden aldıkları en düşük puan 44, en yüksek puan 98, puan ortalaması ise $\bar{x}=67.29\pm 9.18'$ dur.

5.2.5. Araştırmaya katılan örneklem grubunun cinsiyet değişkeni ile hedef yönelimi ölçeğinin görev alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu ($U_{(görev)}=3940.5$, $p<.05$), ego alt boyut puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($U_{(ego)}=4182$, $p>.05$).

5.2.6. Araştırmaya katılan örneklem grubunun oynadığı mevki değişkeni ile hedef yönelimi ölçeğinin görev alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı

($\chi^2_{(görev)}=.151, p>.05$), ego alt boyut puanları arasında anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($\chi^2_{(ego)}=11.817, p<.05$).

5.2.7. Araştırmaya katılan örneklem grubunun yaş değişkeni ile hedef yönelimi ölçeğinin alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

5.2.8. Araştırmaya katılan örneklem grubunun spor yaşı değişkeni ile hedef yönelimi ölçeğinin alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

5.2.9. Araştırmaya katılan örneklem grubunun cinsiyet değişkeni ile algılanan motivasyonel iklim ölçeğinin alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($U_{(ustalık)}=4074.5, p>.05; U_{(performans)}=4179, p>.05$).

5.2.10. Araştırmaya katılan örneklem grubunun oynadığı mevki değişkeni ile algılanan motivasyonel iklim ölçeğinin alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir ($\chi^2_{(ustalık)}=1.226, p>.05; \chi^2_{(performans)}=3.506, p>.05$).

5.2.11. Araştırmaya katılan örneklem grubunun yaş değişkeni ile algılanan motivasyonel iklim ölçeğinin alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

5.2.12. Araştırmaya katılan örneklem grubunun spor yaşı değişkeni ile algılanan motivasyonel iklim ölçeğinin alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

5.2.13. Araştırmaya katılan örneklem grubunun görev yönelimi ile ustalık iklimi puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu ($r_1=.373$), ego yönelimi ile performans iklimi puanları arasında da istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r_4=.486$).

6. ÖNERİLER

6.1. Araştırma spor psikolojisine katkı sağlaması açısından farklı spor dallarını kapsayacak şekilde uygulanabilir.

6.2. Takım sporu yapan basketbolcular üzerine yapılmış bu araştırmadan farklı olarak bireysel spor yapan sporcular üzerinde çalışma yapılabilir.

6.3. Farklı psikolojik testler ile beraber araştırma genişletilerek yapılabilir.

6.4. Üniversite süper lig basketbolcuları üzerine yapılan araştırma diğer liglerle birlikte örneklem grubu farklılaştırılarak genişletilebilir.

6.5. Hedef yönelimlerinin, motivasyonel iklimlerin ve alt boyutlarının altında yatan etmenler araştırılabilir.

6.6. Araştırmanın modeli değiştirilerek, kullanılacak olan değişkenlerle hedef yönelim ve motivasyonel iklim farklı yönlerde incelenebilir.

6.7. Yaşları 18-28 arasında değişen basketbolcular ile yapılan araştırma, farklı yaş aralığındaki sporculara da uygulanabilir.

KAYNAKLAR

- [1]. Altıntaş, A. (2010). *Sporcuların hedef yönelimleri, algılanan güdüsel iklimleri ve algılanan fiziksel yeterliklerinin cinsiyete ve deneyim düzeyine göre karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- [2]. Ames, C., & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology*, 80 (3), 260-267.
- [3]. Arıburun, B., & Aşçı, F. H. (2005). Amerikan futbolu oyuncularında hedef yönelimi ve algılanan güdüsel iklim . *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3 (3), 111-114.
- [4]. Baum, C. S. (1999). *Patent No. 5,868,578*. Washington, D.C.: United States Patent and Trademark Office.
- [5]. Boixados, M., Cruz, J., Torregrosa, M., & Valiente, L. (2004). Relationships among motivational climate, satisfaction, perceived ability and fair play attitudes in young soccer players . *Journal of Applied Sport Psychology*, 16 (4), 301-317.
- [6]. Boven'Eerd, T. J., Botell, R. E., & Wade, D. T. (2009). Writing SMART rehabilitation goals and achieving goal attainment scaling: a partial guide. *Clinical Rehabilitation*, 352-361.
- [7]. Boyd, M. P., Weinmann, C., & Ying, Z. (2002). The relationship of physical self-perception and goal orientation to intrinsic motivation to exercise. *Journal of Sport Behavior*, 25 (1), 1-18.
- [8]. Bruin, A. P., Bakker, F. C., & Oudejans, R. R. (2009). Achievement goal theory and disordered eating: Relationship of disordered eating with goal orientations and motivational climate in female gymnasts and dancers. *Psychology of Sport and Exercise*, 10 (1), 72-79.
- [9]. Burton, D., Naylor, S., & Holliday, B. (1993). Goal setting in sport. R. Singer In, *Handbook of research on sport psychology* (s. 467-491). NY: Wiley.
- [10]. Carpenter, P. J., & Yates, B. (1997). Relationship between achievement goals and the perceived purposes of soccer for semiprofessional and amateur players. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 19 (3), 302-311.
- [11]. Chin, N. S., Khoo, S., & Low, W. Y. (2012). Self-determination and goal orientation in track and field . *Journal of Human Kinetics*, 33 (1), 151-161.
- [12]. Cote, J., & Sedgwick, W. A. (2003). Effective behaviors of expert rowing coaches: A qualitative investigation of Canadian athletes and coaches. *International Sport Journal*, 7 (1), 62-77.
- [13]. Cox, R. H. (1998). *Sport psychology: Concepts and exercise psychology*. New York: McGraw-Hill.
- [14]. Çekiç, Ö., & Kurt, C. (2017). Farklı mevkilerde oynayan futbolcularda hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim arasındaki ilişki. *International Journal of Sport, Exercise and Training Sciences*, 3 (3), 93-102.
- [15]. Duda, J. L. (1998). *Advances in sport and exercise psychology measurement*. Morgantown, WV: Fitness Information Technology, Inc.
- [16]. Duda, J. L. (1993). Goals: A social cognitive approach to the study of motivation in sport. R. N. Singer, M. Murphey, & L. K. Tennant In, *Handbook of research in sport psychology* (s. 421-436). NY: Macmillan.
- [17]. Duda, J. L. (1992). Motivation in sport settings: A goal perspective analysis. G. C. Roberts In, *Motivation in sport exercise* (s. 57-91). Champaign, IL: Human Kinetics.
- [18]. Duda, J. L. (1989). Relationship between task and ego orientation and the perceived purpose of sport among high school athletes. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 11 (3), 318-335.
- [19]. Duda, J. L., & Hom, H. L. (1993). Interdependence between the perceived and self-reported goal orientations of young athletes and their parents. *Pediatric Exercise Science*, 5, 234-241.
- [20]. Duda, J. L., & Nicholls, J. (1992). Dimensions of achievement motivation in schoolwork and sport. *Journal of Educational Psychology*, 84 (3), 290-299.
- [21]. Duda, J. L., & Treasure, D. C. (2010). Motivational processes and the facilitation of quality engagement in sport. J. M. Williams In, *Applied sport psychology* (s. 59-80). NY: McGraw-Hill.

- [22]. Duda, J. L., & White, S. A. (1992). Goal orientations and beliefs about the causes of sport success among elite skiers. *The Sport Psychologist*, 6 (4), 334-343.
- [23]. Durdubaş, D. (2013). *Bir sezon boyunca takım hedef belirleme yoluyla uygulanan takım oluşturma müdahalesinin takım sargınlığı ve motivasyonel iklim üzerine etkisinin belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi: Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- [24]. Elliot, A. J. (1999). Approach and avoidance motivation and achievement goals . *Educational Psychologist*, 34 (3), 169-189.
- [25]. Frey, M., Laguna, P., & Ravizza, K. (2003). Collegiate athletes' mental skill use and perceptions of success: An exploration of the practice and competition setting . *Journal of Applied Sport Psychology*, 15 (2), 115-128.
- [26]. Gano-Overway, L. A., & Ewing, M. E. (2004). A longitudinal perspective of the relationship between perceived motivational climate, goal orientations and strategy use . *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 75 (3), 315-325.
- [27]. Gill, D. L., Dzewaltowski, D. A., & Deeter, T. E. (1988). The relationship of competitiveness and achievement orientation to participation in sport and nonsport activities. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 10 (2), 139-150.
- [28]. Gill, D. L., Kelley, B. C., Martin, J. J., & Caruso, C. M. (1991). A comparison of competitive orientation measures. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 13 (2), 266-280.
- [29]. Heimerdinger, S. R., & Hinsz, V. B. (2008). Failure avoidance motivation in a goal setting situation. *Human Performance*, 21 (4), 383-395.
- [30]. Karasar, N. (2015). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- [31]. Kavussanu, M., & Ntoumanis, N. (2003). Participation in sport and moral functioning: Does ego orientation mediate their relationship? *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 25 (4), 501-518.
- [32]. Kocaekşi, S. (2010). *Hentbol bayan milli takımında zaman değişimi ve performansın grup sargınlığı, sportif kendine güven, öz-yeterlik, hedef yönelimi ve yarışma kaygısı üzerine etkisi*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- [33]. Li, W., Solmon, M. A., Lee, A. M., Purvis, G., & Chu, H. (2007). Examining the relationship between students' implicit theories of ability, goal orientation and the preferred type of augmented feedback . *Journal of Sports Behavior*, 30 (3), 280-291.
- [34]. Lochbaum, M. R., Bixby, W. R., & Wang, C. J. (2007). Achievement goal profiles for self-report physical activity participation: Differences in personality. *Journal of Sport Behavior*, 30 (4), 471-490.
- [35]. Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). *A theory of goal setting and task performance*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- [36]. Locke, E. A., & Latham, G. P. (1985). The application of goal setting to sports. *Journal of sport psychology*, 7 (3), 205-222.
- [37]. Mağaracı, İ. (2017). *Spor sakatlığı yaşayan ve yaşamayan aktif futbolcularda hedef yönelimleri, motivasyonel iklim ve yaşam doyumunun incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mersin: Mersin Üniversitesi: Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- [38]. Mallet, C. J., & Hanrahan, S. J. (2004). Elite athletes: Why does the 'fire' burn so brightly? *Psychology of Sport and Exercise*, 5, 183-200.
- [39]. Mesmer-Magnus, J., & Viswesvaran, C. (2007). Inducing maximal versus typical learning through the provision of a pretraining goal orientation. *Human Performance*, 20 (3), 205-222.
- [40]. Moran, A. P. (2004). *Sport and exercise psychology: A critical introduction*. NY: Routledge.
- [41]. Nicholls, J. G. (1984). Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice and performance. *Psychology Review*, 91 (3), 329-346.
- [42]. Nicholls, J. G., Cobb, P. C., Wood, T., Yackel, E., & Patashnick, M. (1989). Assessing students' theories of success in mathematics: Individual and classroom differences. *Journal for Research in Mathematics Education*, 21 (2), 109-122.
- [43]. Ötkan, C. Ç., Demir, G. T., & Halıcı, A. (2017). Examination of group cohesiveness levels and goal orientations of basketball players. *SHS Web of Conferences*. 37, s. 01041. Budapest: EDP Science.

- [44]. Papaioannou, A. (1998). Students' perceptions of the physical education class environment for boys and girls and the perceived motivational climate. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 69 (3), 267-275.
- [45]. Petherick, C. M., & Markland, D. (2008). The development of a goal orientation in exercise measure (GOEM). *Measurement in Physical Education Exercise Science*, 12 (2), 55-71.
- [46]. Roberts, G. C., & Ommundsen, Y. (1996). Effect of goal orientations on achievement beliefs, cognitions and strategies in team sport. *Scandinavian Journal of Science in Medicine and Sport*, 6, 46-56.
- [47]. Roberts, G. C., Treasure, D. C., & Conroy, D. E. (2007). Understanding the dynamics of motivation in sport and physical activity: An achievement goal interpretation. G. Tenenbaum, & R. C. Eklund In, *Handbook of Sport Psychology* (s. 1-30). NJ: John Wiley and Sons, Inc.
- [48]. Solmon, M. A., & Boone, J. (1993). The impact of student goal orientation in physical education classes. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 64, 418-424.
- [49]. Stephens, D. E., & Bredemeier, B. J. (1995). Moral atmosphere and judgements about aggression in girls' soccer: Relationship among moral and motivation variables. *Journal of Sport Exercise Psychology*, 18, 158-173.
- [50]. Suls, J., & Wills, T. A. (1991). *Social comparison: Contemporary theory and research*. Hillsdale, NJ, US: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- [51]. Toros, T. (2001). *Elit ve elit olmayan erkek basketbolcularda hedef yönelimi, güdüsel (motivasyonel) iklim ve hedeflerin özgünlük, güçlük derecesi özelliklerinin yaşam doyumuna etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Mersin: Mersin Üniversitesi: Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- [52]. Toros, T. (2002). Elit ve elit olmayan erkek basketbolcularda hedef yönelimi, güdüsel (motivasyonel) iklim ve yaşam doyumunu. *Spor Bilimleri Dergisi*, 13 (3), 24-36.
- [53]. Toros, T. (2011). The relationship between perceived coaching behaviors, goal orientation, team cohesion, perceived motivational climate ve collective efficacy among basketball players before and after the tournament. *Journal of Human Sciences*, 7 (2), 1118-1142.
- [54]. Toros, T., & Koruç, Z. (2005). Hedef yönelimleri ve motivasyonel iklim arasındaki ilişki (Liseli erkek voleybolcular üzerine bir çalışma). *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 16 (3), 135-145.
- [55]. Toros, T., Akyüz, U., Bayansalduz, M., & Soyer, F. (2010). Examining the relationship between task-and ego-oriented goals and life satisfaction (a study of people doing mountaineering sports). *Journal of Human Sciences*, 7 (2), 1039-1050.
- [56]. Toy, A. B. (2015). *Serbest ve grekoromen stil güreşçilerin hedef yönelimi ve yaşam doyumunu ilişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Çorum: Hitit Üniversitesi: Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- [57]. Treasure, D. C., & Roberts, G. C. (1994). Perception of success questionnaire: Preliminary validation in an adolescent population. *Perceptual and Motor Skills*, 79 (1), 607-610.
- [58]. Üngür, G. (2009). *Amatör ve profesyonel futbolcularda hedef yönelimi ve algılanan motivasyonel iklim arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi: Sağlık Bilimleri Üniversitesi.
- [59]. Vosloo, J., Ostrow, A., & Watson, J. C. (2009). The relationship between motivational climate, goal orientations, anxiety and self-confidence among swimmers. *Journal of Sport Behavior*, 32 (3), 376-393.
- [60]. Wade, D. T. (2009). Goal setting in rehabilitation: An overview of what, why and how. *Clinical Rehabilitation*, 291-295.
- [61]. Waldron, J. J., & Krane, V. (2005). Motivational climate and goal orientation in adolescent female softball players. *Journal of Sports Behavior*, 28 (4), 375-391.
- [62]. Walling, M. D., & Duda, J. L. (1995). Goals and their associations with beliefs about success in and perceptions of the purpose of physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 14 (2), 140-156.
- [63]. Walling, M. D., Duda, J. L., & Chi, L. (1993). The perceived motivational climate in sport questionnaire: Construct and predictive validity. *Journal of Sport Exercise Psychology*, 15, 172-183.

- [64]. Weinberg, R. S., & Gould, D. (1995). *Arousal, stress and anxiety*. IL, Champaign: Human Kinetics.
- [65]. Weinberg, R. S., & Gould, D. (2003). *Introduction to psychological skills training*. IL, Champaign: Human Kinetics Champaign .
- [66]. Wells, M. S., Ellis, G. D., Arthur-Banning, S. G., & Roark, M. (2006). Effect of staged practices and motivational climate on goal orientations and sportsmanship in community youth sport experiences. *Journal of Park and Recreation Administration* , 24 (4), 64-85.
- [67]. White, S. A., Kavussanu, M., Tank, K. M., & Wingate, J. M. (2004). Perceived parental beliefs about the causes of success in sport: Relationship to athletes' achievement goals and personal beliefs. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports* , 14 (1), 57-66.
- [68]. Zizzi, S. J., Keeler, L. A., Watson, I. I., & Jack, C. (2006). The interaction of goal orientation and stage of change on exercise behavior in college students. *Journal of Sport Behavior* , 29 (1), 96-110.

EK-1

Etik Kurul Kararı

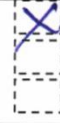
MERSİN ÜNİVERSİTESİ SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER ETİK KURULU ONAY BELGESİ

Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğretim elemanlarından Doç.Dr. Turhan TOROS'un "Üniversite Basketbol Süper Lig Oyuncularının Hedef Yönelimi ve Algılanan Motivasyonel İklim Düzeylerinin İncelenmesi" adlı çalışma kurulumuz tarafından incelenmiş ve,

Etik yönden uygun bulunmuştur.

Etik yönden geliştirilmesi gerekmektedir.

Etik yönden uygun bulunmamıştır.

Mersin Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu Kararı	
Başvuru Formunun Etik Kurula Ulaştığı Tarih	30/04/2018
Etik Kurul Karar Toplantı Tarihi ve Karar No	30/04/2018 - 008
Yer	Mersin Üniversitesi, Uğur Oral Kültür Merkezi
Katılımcılar	Formda imzası bulunan üyelerimiz toplantıya katılmıştır.

KURUL BAŞKANI VE ÜYELER:

Prof. Dr. Soner Mehmet ÖZDEMİR

Başkan

İMZA

Prof. Dr. Hüseyin Mualla YÜCEOL

Üye

Prof. Dr. Ashhan DOĞAN TOPÇU

Üye

Prof. Dr. F. Ayşe BALCI KARABOĞA

Üye

Prof. Dr. Turhan KORKMAZ

Üye

Prof. Dr. Şerife YORULMAZ

Üye

Prof. Dr. Nilgün ÇIBLAK COŞKUN

Üye

Açıklama:

EK-2

Görev ve Ego Yönelim Ölçeği - (TEOSQ)

Yaptığınız spor dalı hakkındaki genel hislerinizi göz önünde bulundurarak, aşağıdaki durumlarda size uygun olan yerleri işaretleyiniz.

Yaşınız :

Kaç Yıldır Bu Sporu Yapıyorsunuz? :

Oynadığınız Mevki :

Cinsiyetiniz :

SPORCU FORMU	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. Oyun veya beceriyi yapabilen tek kişi ben olduğumda KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
2. Yeni bir beceri öğrendiğimde ve bu beceri bende daha çok uygulama isteği uyandırdığında KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
3. Arkadaşlarımdan daha iyi yapabildiğimde KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
4. Diğerleri benim kadar iyi yapamadığında KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
5. Uygulaması eğlenceli bir şey öğrendiğimde KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
6. Benim başarılı, diğerlerinin başarısız olduğunda KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
7. Çok deneyerek yeni bir beceriyi öğrendiğimde KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
8. Sıkı çalıştığım da KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
9. En fazla sayı/ gol/ puan / skor vs. ben yaptığım da KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
10. Öğrendiğim bir şey bende daha fazla uygulama isteği uyandırdığında KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
11. En iyi ben olduğum da KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
12. Öğrendiğim bir beceriyi gerçekten doğru yaptığımı inandığımda KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					
13. Elimden gelenin en iyisini yaptığımda KENDİMİ SPORDA ÇOK BAŞARILI HİSSEDERİM.					

EK-3

Sporda Algılanan Motivasyonel İklim Ölçeği - (PMCSQ)

Yaptığınız spor dalı hakkındaki genel hislerinizi göz önünde bulundurarak, aşağıdaki durumlarda size uygun olan yerleri işaretleyiniz.

Yaşınız :

Kaç yıldır bu sporu yapıyorsunuz? :

Oynadığınız Mevki :

Cinsiyetiniz :

Bu Takımda ,	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. BU TAKIMDA, oyuncular, takım arkadaşlarından daha iyi oynadıklarında, kendilerini iyi hissederler.					
2. BU TAKIMDA, sıkı çalışma ödüllendirilir.					
3. BU TAKIMDA, oyuncular bir hata yaptıklarında cezalandırılır.					
4. BU TAKIMDA, koçlar, oyuncuların iyi olmadıkları becerilerde gelişmelerini sağlarlar.					
5. BU TAKIMDA, amaç her oyunda daha da ileri gitmektir.					
6. BU TAKIMDA, oyuncular, hataları yüzünden oyundan çıkartılır / kenara alınır.					
7. BU TAKIMDA, takım arkadaşlarından daha iyi oynamak önemlidir.					
8. BU TAKIMDA, koçlar dikkatlerinin çoğunu "yıldız" oyunculara verir.					
9. BU TAKIMDA, diğerlerinden daha iyi oynamak önemlidir.					
10. BU TAKIMDA, oyuncular spor dalı etkinlikleri hakkında daha fazla şeyler öğrenmek istedikleri için çok sıkı çalışırlar.					
11. BU TAKIMDA, koçlar, bazı oyuncuları diğerlerinden daha fazla tercih ederler.					
12. BU TAKIMDA, oyuncular, takım arkadaşlarından daha iyi oynamaya teşvik edilirler.					
13. BU TAKIMDA, oyuncular, eksik yönleri üzerine çalışmak için teşvik edilirler.					
14. BU TAKIMDA, herkes en fazla sayıyı/gölü/ puanı/ skoru vs. atmaya ister.					
15. BU TAKIMDA, herkes takımda önemli bir role sahip olduğunu hisseder.					
16. BU TAKIMDA, koçlar, bizden yeni beceriler denememizi isterler.					
17. BU TAKIMDA, oyuncular, kendilerine denk bir takımla eşleştirildiklerinde oynamaktan hoşlanırlar.					
18. BU TAKIMDA, sadece "en iyi" oyuncular koçlar tarafından "fark edilir".					
19. BU TAKIMDA, oyuncuların çoğu oyunda oynar.					
20. BU TAKIMDA, oyuncular, hata yapmaktan korkarlar.					
21. BU TAKIMDA, Oyuncuların sadece birkaçı yıldız oyuncu olabilir.					

ÖZGEÇMİŞ

Adı ve Soyadı : Saadet YILDIZ

Doğum Tarihi : 06.05.1986

E-mail : saadetgonenn@hotmail.com

Öğrenim Durumu:

Derece	Bölüm/Program	Üniversite	Yıl
Lisans	Ekonometri / İktisadi İdari Bilimler Fakültesi	Çukurova Üniversitesi	2013
Yüksek Lisans	Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı / Eğitim Bilimleri Enstitüsü	Mersin Üniversitesi	2018

Görevler:

Görev Ünvanı	Görev Yeri	Yıl
Tanıtım ve Halkla İlişkiler Sorumlusu	Özel Çukurova Etüt Merkezi / Kadirli	2015-2016
Öğrenci İşleri Yetkilisi	Özel Çukurova Okulları / Kadirli	2016-2017